

KOSI PROZORI

LIST (M)UČENIKA
TEHNIČKE ŠKOLE
ČAKOVEC
BROJ 23
GODIŠTE XXIII.
LIPNJA 2013.
CIJENA 5,00 KN

foto: MARIN GORIČANEČ, 3. ET.

Nešto kao uvod...

Nakon što smo u srpnju bili jedina škola u Međimurskoj županiji koja je u prvom upisnom krugu popunila sva slobodna mjesta, prvi dan nastave u školske je klupe sjelo 883 učenika u 37 razrednih odjeljenja. Kod nas su počele raditi dvije nove profesorice: **Valerija Horvat** i **Tamara Gudlin**, a članom naše velike obitelji postao je i **Silvio Štefanac**, dipl. ing. I ova nastavna godina preletjela je brzo i bilo je bučno i veselo. Nastavili smo lijepu tradiciju sudjelovanja na školskim, županijskim i državnim natjecanjima, pod vodstvom profesora **Marijana Horvata** realiziran je projekt kojim su Školi dođijeljena bespovratna novčana sredstva iz Europske unije, a u okviru IPA projekta uređen je i novi laboratorij. Obilježili smo Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje, na Božićnom sajmu prikupljali smo novčana sredstva. Ugostili smo osnovnoškolce na brojnim natjecanjima, održala su se dva stolnogometna turnira, uređen je školski cvijetnjak, psihologinja se stručno usavršavala u Italiji, tulumarili smo u knjižnici, u suradnji s OŠ Ivanovec napravili digitalne slikovnice. Nakon **Ljube Matulina**, i **Nikola Lesar** postao je hrvatski MasterChef, oba bivši učenici naše škole. Bili smo na naturalnom putovanju i oprostili se od još jedne generacije maturanata, profesor **Hrvoje Živković** podučavao nas je klasičnim plesovima, točno 95% učenika maturanata pisalo je ispite državne mature... To je tek dio onoga o čemu ćete moći čitati u ovom, 23. po redu, izdanju Kosih prozora. Ove nastavne godine u pripremi i izradi školskog lista sudjelovao je vrlo velik broj učenika. Na fotkama pogledajte tek manji dio ekipe. ☺

**ČITAJTE U OVOM
BROJU**

... o zdravu duhu u zdravom tijelu... (str. 24/25)

... uvijek u projektima za budućnost... (str. 6/7)

... naša putovanja svijetom... (str. 4/5)

... kako smo tužni ... nemamo cura... (str. 3)

... tko kaže da ne volimo čitati... (str. 14)

... u prilogu fotopanoptikum...

Slovo predsjednika Vijeća učenika TŠČ-a

... obraća vam se vaš predsjednik David Petek iz 3. ET₂

Vijeće učenika Tehničke škole Čakovec najviše je učeničko predstavničko tijelo. Htio bih ovim putem zahvaliti ponajviše psihologinji, knjižničarkama, pedagoginji i ravnatelju što su me kao predsjednika Vijeća učenika ove nastavne godine poticali na rad.

Vijeće je formirano kako bi sustav kojim učenici iskazuju svoja prava bio organiziraniji te da se omogući kvalitetnije provođenje slobodnog vremena u Tehničkoj školi Čakovec. Čine ga predsjednici razrednih odjela naše škole. Ove su nastavne godine održane četiri velike sjednice Vijeća učenika TŠČ-a.

Postavili smo si 20-ak ciljeva, a uspjeli smo ostvariti sljedeće:

- kako bismo smanjili broj učenika koji pod malim odmorima odlaze pušiti, predložili smo da se, za njihovo dobro, zaključavaju školska vrata
- radili smo na poboljšanju izolacije Škole zamjenom instalacija za klima uređaje
- utjecali smo na to da se poboljšaju higijenski uvjeti u WC-ima, osiguravši veće količine ručnika i sapuna
- formirali smo grupicu da napravi kante za smeće kako bi nam ulaz u Školu bio što ljepši
- izborili smo se da se sljedeće školske godine ponovo pušta glazba za vrijeme velikog odmora
- ostvarili smo suradnju s Vijećem učenika Gimnazije Josipa Slavenskog Čakovec koje nam je prezentiralo projekt *Prostor*
- dva smo puta sudjelovali u organizaciji turnira u stolnom nogometu na profi stolovima i zabilježili pritom velik odaziv
- svaki smo problem saslušali i zajedničkim snagama pokušali ga riješiti
- razgovarali smo o važnim i aktualnim temama današnjice.

predsjednik David i zamjenik mu Mateo Sutnjak, 3. ET₄

JEDINA, MALENA... JEDINA MOJA DJEVOJČICE...

Pozdrav iz Engleske

(brzinski e-zapisi jedne COKUP-ovke koju ulovismo za posjeta svom rodnom kraju)

Lijepo je bilo šetati hodnicima naše škole i na svakom koraku sretati cure... Jedna od mnogih koje su ostavile trajan trag u okrilju škole kosih prozora daleko je od nas, ali joj nije bilo teško obratiti nam se...

... autorica **Irena Denton** (rođ. **Jelenić**), Engleska

"Svugdje je lijepo, ali je doma najljepše", vele. Hm, samo što smatrati domom kad broj godina provedenih u inozemstvu počinje premašivati broj onih provedenih u rodnom kraju?

Neka mlađa "ja" često se pitala kako je to živjeti u zemlji

- koju najbolji bendovi posjećuju na početku svoje turneje
- u kojoj se svjetski poznate predstave i mjuzikli izvode dnevno, mjesecima
- u kojoj se filmske premijere održavaju prije nego se prošire diljem Europe
- u kojoj vrhunski muzeji izlažu neke od najizuzetnijih umjetnina
- koja je dom najboljoj nogometnoj ligi
- u kojoj posljednji modni dizajni niču u prodavaonicama čim su se maknuli s modnih pista
- iz koje se direktnim avionskim letom mogu posjetiti najudaljeniji dijelovi planeta?

Malo se rjeđe ta ista "ja" zapitala kako bi bilo živjeti u zemlji

- u kojoj more nikad nije dovoljno toplo da se u njemu okupa bez cvkotanja
- u kojoj su zime blage i ljeta prohladna, a haljine vise u ormarima i usred ljeta jer je ugodnije u trapericama
- u kojoj samo jako rijetki znaju pravila rukometa ili košarke
- u kojoj obitelj u pravilu živi predaleko da bi se moglo osloniti na "bakaservis"
- u kojoj se nikad u gradu slučajno ne naiđe na prijateljicu iz škole s kojom se može skoknuti na kavu
- u kojoj se slučajnom vožnjom ulicom nikad ne prođe kraj igrališta koje budi uspomene na razbijena koljena ili tinejdžerska šaputanja?

Zakuca li mi srce brže kad prođem kroz Trnovec, Mursko Središće ili preko dravskog mosta, ili kad već iz aviona pokušavam razaznati poznate krajolike? Još i kak!

A prođe li mi osmijeh licem kad preletim preko La Manchea i pogled mi uhvate sva uredna zelena polja i livade, ili gradovi isprepleteni parkovima? It sure does!

Pa ti sad odgovori gdje je dom...

Lijepo je kad imaš više od jednog mjesta na svijetu koje se odaziva na to ime.

... i kao tinejdžerica u COKUP-u (stoji sedma zdesna)

Vitalne statistike

Maturirala: 1991. (u COKUP-u, danas TŠČ-u, op.nov.)

Usmjerenje: matematika-informatika

Upisala jednopredmetni engleski i završila prvu godinu na Filozofskom fakultetu u Zagrebu; ostatak studija završila u Engleskoj. Položila državni prevoditeljski ispit (engleski/hrvatski), radim honorarno

Pozdrav, Irena

... e, koliko je nekad djevojaka šetalo našom školom (op. ur.)

Irena danas u svojoj novoj domovini...

Prijatelji iz razreda i profesorica o Patriciji

• Patrisha je odgovorna, zabavna i odlična prijateljica koja je naš razred učinila posebnim i drugačijim. Uvijek je bila uz prijatelje i pomagala im oko problema, a posebno se zalagala za one kojima je bilo najteže. (**Kristijan Peter**)

• Ja bih rekao da je vrlo komunikativna i uvijek je bila spremna pomoći kad nam je pomoć bila potrebna. Mislim da je super prijateljica i baš sam sretan što smo ju imali u razredu jer nam je trebalo barem jedno žensko mišljenje. (**Filip Jurišaga**)

• Daj, **Šaga**, i ja sam to štev reći. Na to bi sam dodav - fala joj za hrvatski kaj mi je šaptala kaj sam ovu godinu prešev. (**Tomislav Vranešić**)

• O Patriciji mislim da je zabavna, pažljiva i dobra prijateljica. Uvijek mi je pomogla kad je trebalo i bila mi je čast sjediti s njom 4 godine. (**Mario Zdolec**)

• Štela nam je pomoći. Drago mi je kaj smo imali bar jednu žensku v razredu i da je to bas Patriša bila:P (**Jošua Horvat**)

• Ja bi rekev za nju da nam je baš štela pomoći v semu, pogotovo meni kaj me je tručala kaj nazdravimo jedne. (**Petar Horvat**)

Profesorica **Bundalo** o Patriciji

• Ta je djevojka odlična suradnica! Zrela, iskrena, pametna... Naročito se u hrvatskom jeziku ističe čitanjem književnih djela. Njena pročitana lektira svima je u razredu dobitak jer širi pročitano asocirajući, aktualizirajući, povezujući s dotadašnjim čitalačkim iskustvima, prepoznajući jaka umjetnička mjesta. Nezaboravna je njena debata o Ionescu (Stolice)! Oduševljena značenjima i znakovima moderne drame, a dodatno je silno željela i drugima u razredu to posvijestiti te pomalo i prikriti činjenicu da ostali tu dramu nisu čitali (a morali su), ona je cijeli školski sat debatirala sa mnom i uspjela ih dovesti do uzdaha i: "Waaaau..." Čitanje svakog ulomka iz umjetničkog teksta na satu bilo je popraćeno njenim: „A mogu ja čitati?“ Meni je to iskustvo s Patricijom posebno i posebno vrijedno!

Iz konferanse na maturalsnoj večeri u *Kristalu* 7. lipnja 2013. (dio o 4. ET4 koji je to što jest zahvaljujući upravo Njoj)

To su vam oni elektrotehničari koji peku odlične palačinke! I idu na maturalac na Jadran, mimo svih nas Španjolaca! U ekipi imaju svašta dobro: i odlikaše, i stručnjaka za talijanski jezik i jedinu djevojku u generaciji - **Patriciju**. Reklo bi se da su je sigurno čuvali kao kap vode na dlanu..., ali NE! Oni su kavalirštinu učili na nekom čudnom mjestu. Ona je čuvala **njih!** Djevojka je čitala lekturu i širila priču o pročitanom, samo da profesorica ne prozove nekoga tko ni ne zna gdje se nalazi školska knjižnica.

Patricia okružena svojim kavalirima

Ovaj razred ne bih mijenjala ni za koji ženski

Patricia s razrednikom Damikom Štamparom

... piše jedina djevojka u generaciji **Patricia Mesarić** iz 4. ET4

Ja sam **Patricia** i završila sam četverogodišnje strukovno obrazovanje smjera elektrotehničar.

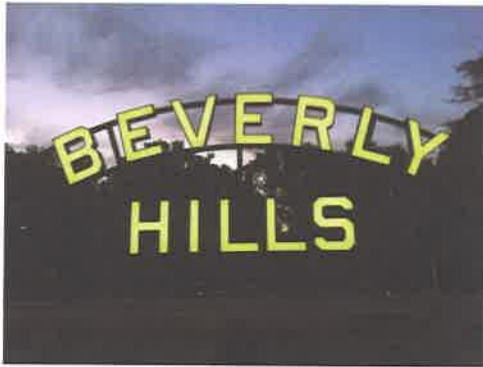
Biti jedina djevojka u razredu, ali i jedina djevojka u generaciji, nije lako. Ima tu svoje prednosti i nedostatke, ali mislim da ipak ima više prednosti. Dečki ko dečki, uvijek zezancija i smijeh, a kad trebaš pomoć, uvijek su tu. Ima tu i tračeva, kao i u ženskom razredu, ali ne tako puno. Prijateljice me pitaju kako podnosim to da sam jedina djevojka u razredu. Podnosim?! *Meni je super* - to je uvijek bio moj odgovor. *Moji dečki* su uvijek pazili na mene. Kad sam bila loše volje, oni su to popravili. Djevojke iz drugih, "ženskih" škola možda imaju predrasude prema djevojkama u "muškoj" školi, ali ne znaju što propuštaju - dobra zanimanja, super društvo i još bolje profesore. Svi "normalni" učenici tijekom školske godine čekaju njezin kraj praznike, a ja sam uvijek čekala početak. Naravno da zbog društva, a ne zbog nastave. Kad bih mogla ponovo odabrati srednju školu, bez razmišljanja bih izabrala isto. Sad, kad je sve gotovo, svaki od nas otići će na svoju stranu. Neki će ostati u kontaktu, neki ne, ali ja se nadam i radujem susretu za 5 godina, da ih ponovo sve vidim i da se prisjetimo svih dobrih trenutaka koje smo zajedno proveli (izleta, maturalsnog putovanja, maturantskih dana...).

... pitali smo neke učenike naše škole...

Postoje li muške i ženske škole? Poznajete li osmašicu koja bi htjela ići u našu školu?

- Ne. Postoje zanimanja za koja je zainteresirano više muškaraca nego žena, ali to nije razlog da ih zovemo „muška“ zanimanja. To je ozbiljan problem u društvu jer postoji mnogo cura kojima bi se te škole mogle svidjeti, no, jednostavno ne žele ići u takvu školu jer je „muška“. (**Karlo Drvoderić**, 1. ET2)
- Ne poznajem curu koja bi išla u našu školu. Cure više „vuku“ ekonomska, gimnazija i gospodarska. Tehnika baš ne zanima svakoga. Isto tako, boje se ismijavanja, da ne izgube društvo... Zato igraju na sigurno. No, nek riskiraju, pa same vide da ta ideja nije tako loša. (**Matija Šoštarić**, 1. ET2)
- Poznajem jednu osmašicu kojoj sam predložio da se upiše u moju školu jer ionako ne zna koju bi školu odabrala. Tehničku školu predložio sam joj jer mislim da će u budućnosti imati bolje zanimanje, a isto tako bih htio da imamo više cura – kako u razredu, tako i u cijeloj školi. (**Petar Vinković**, 1. ET2)
- Ne poznajem djevojku koja bi se upisala u „mušku“ školu, a i taj termin „muška“ mi je oštar opis za neka zanimanja. Ne vidim problem u tome što neka djevojka želi upoznati tehniku i upisati tehničko zanimanje. (**Aleksandar Novak**, 1. ET2)

Na dlanu ti svijet... sve bit će za pet

Amerika – san koji je postao stvarnost

(putositnice Filipa Trstenjaka iz 4. ET3)

Ostvarilo se...

Proveo sam osam nevjerojatnih tjedana u gradu kakav se najčešće viđa samo u filmovima. Upoznao sam mnoštvo novih ljudi iz cijelog svijeta, a od svakoga se može nešto naučiti. U L.A.-u zabava je zagaranirana! Okružen si ljudima različitih osobnosti, zanimljivim i urnebesnim mjestima za provode, npr., primamljivom plažom, oceanom, shopping centrima s ogromnom ponudom, a da ne govorim o ludim noćnim klubovima.

Izbor je zaista fantastičan i sve je toliko jedinstveno da nema ni trenutka vremena za došadu.

S nestrpljenjem sam dočekao taj famozni polazak. Nakon dugog vremena, konačno se ostvario moj san - posjetiti SAD i uživjeti se u svakodnevni život Amerikanaca. Nakon dugog leta koji traje nešto više od osamnaest sati, konačno sam stigao u Los Angeles. Osjećaj je bio nevjerovatan. Priznao sam sam sebi: konačno je *moj san postao stvarnost!* Bio sam smješten u jednoj kući u Hollywoodu s još deset ljudi koji su također pohađali školu i došli naučiti nešto novo te steći nova iskustva.

Škola kakvu i mi želimo (u kojoj učenje predstavlja užitek)

Tjedan mi je prolazio u odlascima na nastavu. Taj dio, koliko god zvučao neugodno, nije mi bio problem jer sam razvijao komunikaciju na engleskom, upoznao mnogo novih ljudi, a profesori su bili pristupačni i spremni pomoći. U školi je vladala atmosfera dobre zabave. Imali smo velike fotelje, klimatizirane prostorije, stolove za kartanje i bilijar, veliki TV, stolni tenis, aparate za sladoled i ostale uvjete za kvalitetno druženje s prijateljima.

Nakon nastave, slijedila je uživanja na plaži ili u bazenu (sunčanje, kupanje, odbojka, zezancija... i tako unedogled). Mogao sam otići i u shopping (kako je ponuda raznolika i velika,

svatko može naći što ga zanima i jednostavno, busom ili pješice, otići u potragu).

Viva Las Vegas!

(The Entertainment Capital of the World & Sin City)

Vikendom škola svojim učenicima omogućuje različite izlete po Kaliforniji i susjednim savezima. Ja sam više puta odabrao Las Vegas. Još jedno nezaboravno iskustvo koje ću pamti cijeli život. Izlet započinje u petak i završava u ponedjeljak. Upoznao sam grad koji sam oduvijek volio gledati u filmovima, u kojem kockarnica ima više nego bilo gdje u svijetu. Grad prepun glamura i zabave, grad koji Amerikanci nazivaju gradom *grijeha i zabave*.

Zar prošlo je već?

Prije odlaska na ovaj nezaboravan put, osam tjedana činilo mi se puno, ali s obzirom na mogućnosti i razne atrakcije koje Kalifornija pruža, prebrzo je prošlo.

Dane sam provodio na nastavi koja je super koncipirana – radi se u malim grupama, primjenjuju se kreativne metode, profesori su susretljivi, a različiti *spinclasses* – seminari s raznovrsnim temama, svakom pojedincu omogućuju da pronađe ono što ga zanima i veseli.

Uz sve aktivnosti u školi, slobodnog vremena nikad mi nije nedostajalo.

Očaran Amerikom i njenim sustavom edukacije koji sam (djelomično) upoznao i isprobao, planiram se okušati u nečem još većem: upisati američki koledž. Želja mi je upisati *nanotehnologiju* i *međunarodnu ekonomiju*, a kamo će me zvijezde odvesti... JAVIT ĆU VAM!

foto: iz Filipove arhive

Из России с музыкой (From Russia with music)

... Martina Mikolaja iz 3. S1

Čast koju rijetki dobiju

Prošle godine imao sam čast polaziti ljetni tečaj u Akademiji pravoslavne muzike u Sankt Peterburgu. Grad u Rusiji smješten na rijeci Nevi, na vrhu finskog zaljeva, na Baltičkom moru. Osnovao ga je ruski car Petar I. Veliki u XVIII. stoljeću te je on bio glavni ruski grad više od dva stoljeća. Ime je dobio po svom zaštitniku, svetom Petru. To je jako lijep grad u kojem, razgledavajući ga, možete učiti o povijesti Rusije.

Svijet spojen duhovnom glazbenom riječju

Glavna svrha festivala je oživljavanje povijesne tradicije duhovne glazbe. Festival okuplja ljude iz cijelog svijeta: glazbenike, povjesničare, pjevače, skladatelje. Ovaj projekt dao mi je priliku susresti ljude iz raznih zemalja s različitim kulturama i tradicijama. Saznao sam puno o pravoslavnoj vjeri, pravoslavnoj glazbi i prošlosti svojih predaka. Pjevao sam u Akademskom zboru, a podučavali su nas najpoznatiji dirigenti Sankt Peterburga. Imali smo svakodnevne naporne probe koje su trajale 2-4 sata, ali mi nije žao potrošenog vremena i snage jer sam puno naučio i nastupao u Carskoj kapeli, Katedrali sv. Isaaka u Sankt Peterburgu i u Velikom Novgorodu.

Da mi se još jednom vratit...

Nikad neću zaboraviti stare drvene crkve koje se njeguju kao spomenici ruske kulture. Pred kraj tečaja na tri je dana bilo organizirano putovanje brodom na otok Valaam na kojem se nalazi muški samostan. Tamo se strogo čuvaju tradicije pravoslavne religije i duhovne glazbe.

Htio bih još jednom posjetiti ovaj predivan grad.

... iz Martinovog fotoobjektiva

kad shvatiš da sam možeš sve

Putovanje je učenje

... iz pera strastvene putoholičarke i fotografkinje **Ive Mihalic, prof.**

(Sjećate se da je ove nastavne godine računalstvo u našoj školi kraće vrijeme predavala profesorica Iva Mihalic? Rad u Tehničkoj školi Čakovec ostao joj je u lijepom sjećanju, pa joj nije bilo teško napisati nam nešto o svom načinu provođenja slobodnog vremena.)

Dok putujete, učite o prošlosti, o razvoju zemalja, svijeta, učite o narodima, njihovim različitostima i sličnostima. Učite o sebi, mijenjate se, postajete osoba koja cijeni sitnice, rješavate se raznih predrasuda i počinjete na svijet gledati malo drugačijim očima.

Kako se to živi negdje drugdje?

Uvijek me zanimalo život u drugim zemljama, kakvi ljudi i običaji su tamo negdje daleko, kako se živi negdje drugdje u svijetu. S tim upitnicima u glavi, 2006. godine s dečkom sam ušla u svijet putovanja. S putovanjima su se javljala pitanja kako sve to provesti jeftino i - krenuli smo svako putovanje sami organizirati, bez posredstva agencije. Kad smo počeli nalaziti odgovore kako to izvesti, odlučili smo ih podijeliti u svijetu interneta, putem web stranice www.putoholicari.com

Krenite i vi...

Danas tamo možete naći sva naša putovanja u obliku putopisa ili fotoputopisa, savjeta, intervjua, akcija... svašta vezano uz putovanja,

sve potrebno za jednog putoholičara. Putujemo i dalje. Prošli smo veći dio Europe (Belgija, BiH, Danska, Engleska, Estonija, Finska, Francuska, Italija, Irska, Latvija, Mađarska, Monako, Nizozemska, Njemačka, Portugal, Slovenija, San Marino, Slovačka, Švedska, Švicarska, Španjolska, Škotska), dio Afrike (Tunis, Egipat) i Azije (Turska, UAE, Kina, Šri Lanka). Trenutačno se spremamo za novi put na Daleki istok - Vijetnam i Kambodža.

Iz TŠČ-a u London

Kada krenete u svijet putovanja, na to se nekako nadovezuje i fotografija jer želite što više uspomena sačuvati i na taj način. Upisala sam tečajeve i krenula u svijet fotografije. Nakon toga, *okinula* sam mnogo fotografija, ali jedna je iz te hrpe posebno

iskočila, sve zahvaljujući Tehničkoj školi Čakovec. Odlučila sam se uključiti u fotonatječaj *Uhvaćen u čitanju*, a kao model sam iskoristila psa **Messija**. Iako Messi nije uspio nadmašiti i pobijediti TŠČ-ovce, uspio je dogurati skroz do Velike Britanije. Naime, nakon fotonatječaja

u TŠČ-u, fotografiju sam objavila na portalu 500px na kojem su je zamijetili Britanci. Kad budete šetali Londonom ili nekim drugim gradom u Engleskoj, ako na razglednici vidite Messija uhvaćenog u čitanju, pošaljite mi ju!

Učenje na drugačiji način

... putovala, učila i zapisala naša psihologinja **Lucija Matjačić Kovačić**

Oduvijek sam voljela putovati i učiti na različite načine, pa sam ove godine pronašla odličnu priliku da to dvoje objedinim. Agencija za mobilnost i programe EU nudi mogućnost učenicima, studentima i nastavnom osoblju da sudjeluju u različitim programima i edukacijama diljem Europe, i sve to na njihov račun ☺.

Svi putevi vode u Vječni grad

U Grottaferratu, u Italiji, nedaleko Rima uputila sam se 9. veljače. Tamo sam provela nezaboravnih tjedan

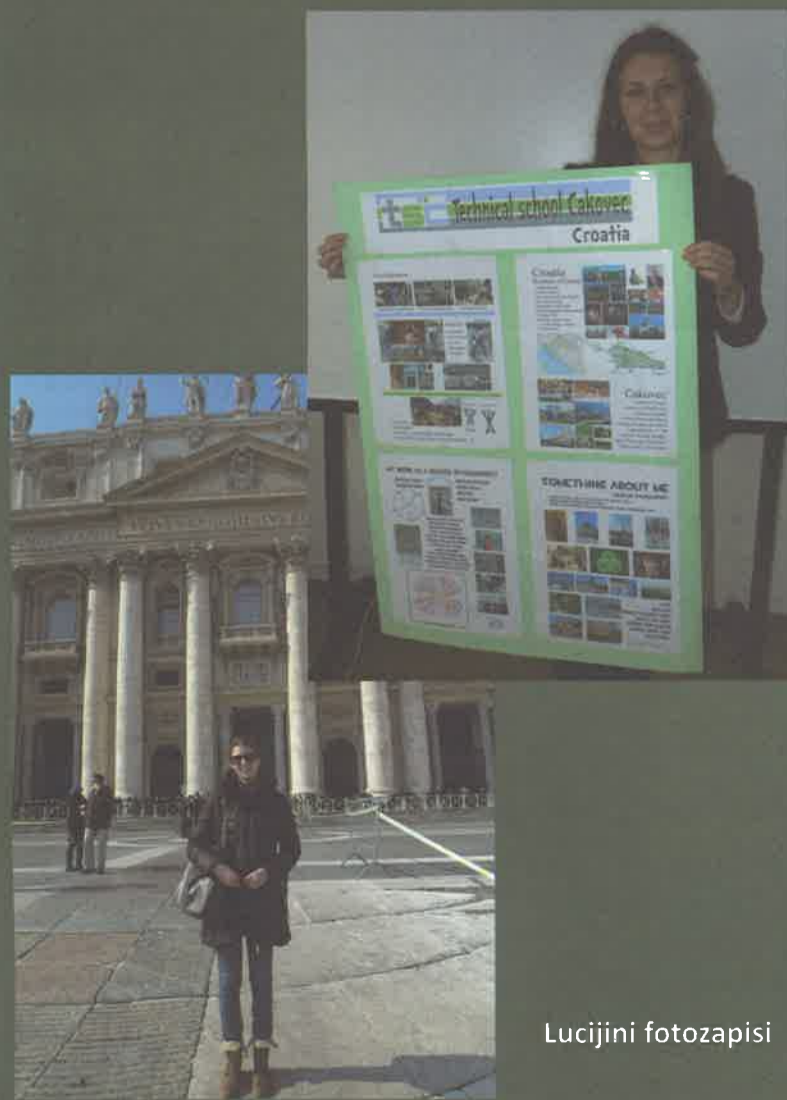
dana s 25 kolega učitelja, profesora i stručnih suradnika iz 11 europskih zemalja (Poljske, Švedske, Danske, Finske, Portugala, Grčke, Turske, Irske, Litve, Latvije i Hrvatske). Svakodnevno smo posjećivali brojna okolna mjesta i dva dana proveli u prekrasnom Rimu. To je grad pun veselih i glasnih ljudi, zadivljujućih znamenitosti, odlične hrane i glazbe, grad koji živi u svakom trenutku.

Novim stazama do novih spoznaja

Ovo iskustvo bilo je korisno u nekoliko područja. Tema edukacije bila je „grupna dinamika i socijalne vještine u razredu“ s ciljem poticanja nas, sudionika da putem komunikaci-

je i radionica naučimo više o sebi kao osobi, postanemo otvoreniji prema drugima, naučimo surađivati, biti kreativni i maštoviti. Dobili smo niz ideja za rad s učenicima u tom istom području. Zajednički jezik komunikacije bio je engleski, pa je ovo bila odlična prilika da ga usavršim. Osim toga, tijekom cjelodnevnih razgovora i druženja, učili smo i druge strane jezike, upoznavali druge kulture i njihove običaje, obrazovne sustave, kušali hranu i pića iz različitih zemalja, pjevali, plesali, uživali u prekrasnoj prirodi.

Svakako preporučujem svima, i kolegama i učenicima, da pronađu i svoju priliku za učenje na drugačiji način, način koji volite i koji vas ispunjava...

Lucijini fotozapisi

YOU CAN BE THE BOSS.

... kad se male i velike ruke slože...

Čakovec. O susretu osnovnoškolaca i srednjoškolaca pišu **Stephan Šalomon** i **Marko Rojko**: 11. ožujka 2013. godine našu su školu posjetili učenici 2., 3. i 4. razreda Osnovne škole Ivanovec. Došli su k nama kako bi naučili nešto o digitalnim knjigama. Učenici su nas posjetili u jednom od naših bogato opremljenih laboratorija. Tamo smo ih podučili kako profesionalno koristiti skener i programe za izradu digitalnih slikovnica. Učenici su bojicama, kolažom i temperama slikovnice naslikali na papir i donijeli ih u našu školu. Slikovnice su

Novi IPA projekt

U našoj je školi u srijedu, 14. studenoga 2012. održano međuzupanijsko stručno vijeće obrazovnog sektora strojarstva, brodogradnje i metalurgije na kojem je, osim naših profesora iz strojarstva, sudjelovao i dio učenika trećih i četvrtih razreda četverogodišnjih zanimanja. Tema stručnog skupa bila je *Energetska učinkovitost u zgradarstvu*, a predavači su bili **Jurica Belavić** i **Mladen Knežević** iz kompanije *Schneider* te **Ana Merketin Sedlar**, profesorica u Strojarskoj prometnoj školi Varaždin. Predavanja su obuhvatila temu inteligentnih sustava upravljanja zgradama (tzv. pametne zgrade).

Osim gostiju, jedan od predavača bio je i naš profesor **Marijan Horvat**, voditelj Međuzupanijskog stručnog vijeća obrazovnog sektora strojarstva, brodogradnje i metalurgije. Njemu je ovo ujedno bila i prilika da kolegama iz susjednih županija predstavi novi IPA projekt koji se provodi u našoj školi. IPA projekt, čija je provedba započela u listopadu ove godine, pridonijet će podizanju kvalitete obrazovanja u Tehničkoj školi Čakovec, u dijelu primjene računalnih tehnologija u strojarstvu, tako što će se poboljšati i povećati trenutni kapaciteti profesorskog kadra (putem edukacija) te materijalni uvjeti.

ŠTO ZAMISLIMO, TO I OSTVARIMO

(kako učenici Tehničke škole Čakovec i OŠ Ivanovec novim projektom spajaju umjetnost i znanost)

Ideja je rođena

Digitalna slikovnica zajednički je projekt Tehničke škole Čakovec i Osnovne škole Ivanovec. Ideja o suradnji rodila se prije godinu dana. Desetosatna vožnja iz Dubrovnika u kojem se održavao državni skup *Proletna škola školskih knjižničara* bila je dovoljna da dvije knjižničarke osmisle projekt pod nazivom *Digitalna slikovnica*. Knjižničarke **Tanja Radiković** i **Sandra Vidović** dosjetile su se kako kod djece potaknuti ljubav prema knjizi i čitanju tako što će ih uključiti u osmišljavanje, izradu i prezentaciju svojih knjiga na nov i njima blizak i zanimljiv način – uz pomoć suvremene informatičke tehnologije.

Mali i veliki zajedno

Prvotna ideja bila je da učenici 2. razreda osnovne škole pod mentorstvom učiteljice **Vere Fučko Trstoglavac** osmisle priču i izrade jednu slikovnicu, a učenici trećih ili četvrtih razreda Tehničke škole Čakovec smjera tehničar za računalstvo pod mentorstvom profesorice **Valerije Poljanec** te materijale digitaliziraju, obrade u nekom od programa za digitalnu obradu fotografija i pretvore u oblik pogodan za čitanje na računalo (*online* knjigu). Na taj način učenici bi

suradivali, komunicirali, sudjelovali u suradničkom i timskom radu, ne samo s vršnjacima iz razreda ili svoje škole, nego i s učenicima osnovne, odnosno srednje škole. Razvijali bi jezične i likovne kompetencije, aktivno sudjelovali i učili, pokazali znanja koja stječu na satovima računalstva, a ujedno i promicali kulturnu i povijesnu baštinu zavičaja.

Slikovnice su tu

Čuvši za ideju, projektu su se priključili i profesor povijesti **Denis Kos**, učiteljica likovne kulture **Monika Vrtarić Vuk** te vjeroučitelj **Hrvoje Živković**, pa danas imamo 20-ak slikovnica. Većina je digitalizirana i obrađena te samo čeka da ih se objavi. Učenici male novinarske grupe *Tigrići* izradili su slikovnicu po predlošku međimurske narodne pjesme *Zvira voda*, a učenik **Ivan Mundař** prikazao je zrinško-frankopansku urotu. Većina su ipak dječje autorske slikovnice o životinjama, zmajevima, vilama, vitezovima i drugim bajkovitim likovima, prijateljstvu...

Dojmovi

Cijeli projekt odvijao se u nekoliko faza, a jedna od njih bila je posjet osnovnoškolaca Tehničkoj školi

... sve se može

bile prekrasne i odlično osmišljene. Pokazali smo im kako pomoću skenera sliku s papira prenijeti na računalo. Nije im dugo trebalo da savladaju tehniku skeniranja. Najzaslužniji za podučavanje ovih, nadamo se budućih, tehničara za računalstvo bili su učenici 3.ET³ razreda Tehničke škole Čakovec **Marko Rojko**, **Bernard Novak** i **Stephan Šalomon**. (TS)

... pripreme su počele

Nove tehnologije u suvremenom okružju

Igor, Aleks i Karlo

(TŠČ-ovci nikada ne odustaju ni ne posustaju kada su u pitanju noviteti koji će otvoriti vrata budućnosti)

... zabilježio **Zlatko Leček**, dipl. ing.

Stalno unapređivanje obrazovnog procesa

Tehnička škola Čakovec svake školske godine u granicama svojih mogućnosti nastoji unaprijediti obrazovni proces i na taj način učenicima omogućiti što kvalitetnije obrazovanje, u skladu sa suvremenim standardima.

Aktivno učenje

Kako bi se pratila znanja iz novih tehnologija, ukazala se potreba za proširenjem laboratorija za automatizaciju u kojem će se na postojećoj i novoj opremi provoditi vježbe iz mjerenja mehaničkih svojstava materijala, senzoričke, upravljanja i regulacije te pneumatike i hidraulike. Kvalitetan kadar tehničara može se osposobiti integriranim dualnim sustavom s 50% praktičnim radu u modernoj (didaktičkoj) opremi, što je već godinama obveza i praksa u obrazovnom sustavu Europe, a unatrag nekoliko godina provodi se u Tehničkoj školi Čakovec. Veliki dio vremena u obrazovnom procesu posvećen je "aktivnom učenju" putem praktičnog rada. Građa modernih strojeva, naprava i uređaja te primjena novih materijala zahtijeva široka znanja iz različitih područja.

Primjena naučenog u životu

U cilju razvoja sposobnosti primjene naučenog u konkretnoj životnoj situaciji, u laboratoriju će učenici povezivati teoretska i praktična znanja iz područja strojarstva, informatike i elektrotehnike. Takav profil tehničara, okrenut k budućnosti, jedan je od najboljih izbora kako u ovim vremenima krize pripremiti učenika za zaposlenje ili nastavak školovanja.

Ivana i Vedran

DON'T LET IT STOP!

... to smo mi izradili...

Tomislav na obrani završnog rada

... a i ovo...

Spremni za samostalno obavljanje zadataka (predzadnja generacija ONUAS-a TŠČ-a završila svoje srednjoškolsko obrazovanje)

... piše Zlatko Leček, dipl. ing.

Tko su i što rade ONUAS-ovci?

Obrađivači na numerički upravljanim alatnim strojevima (ONUAS) pripremaju se za rad u radionicama strojne obrade u pogonima održavanja i proizvodnje strojnih dijelova i uređaja u industrijskim i obrtničkim radionicama i tvrtkama. Obrazovanjem u ovom smjeru stječu se znanja, vještine i kompetencije za samostalno obavljanje poslova i radnih zadataka posluživanja klasičnim i numerički upravljanim alatnim strojevima (NUAS). Učenje u strukovnom dijelu programa donosi sljedeće ishode: čitanje tehničkih crteža, izradu i poznavanje tehničko-tehnološke dokumentacije, crtanje jednostavnijih tehničkih crteža i skica, odabir alata i režima rada, odabir mjernih alata, naprava i pribora strojeva, vladanje osnovama računalstva, poznavanje programa za crtanje na računalu (AutoCAD, Catia) te programiranje rada NUAS-a.

Izrada završnog rada...

U cilju što samostalnijeg korištenja korisničkih programa u izvođenju podešavanja i pripreme NUAS-a za izvođenje zadanih operacija, rukovanja upravljačkom jedinicom na NUAS-u, pripreme NUAS-a za izvođenje operacije i samu izradu uratka, učenici završni rad izrađuju u laboratorijima škole. Izradba se sastoji od praktičnog rada s elaboratom, uz nadzor i vođenje mentora.

Tijekom dva mjeseca, učenici provode izradu elaborata, s ciljem usvajanja tehnoloških metoda, postupnosti i točnosti te usvajanja primijenjenih znanja i vještina. Finale projektnog zadatka je u izradi strojnih dijelova različitog stupnja složenosti i oblika, sukladno sposobnostima i odabiru učenika.

... i njihova vrijednost

Učenički radovi ostaju u školi i koriste se u nastavi kao nastavna sredstva i pomagala ili imaju svoju uporabnu vrijednost.

Dino u novim tehnologijama

Stjepan pred komisijom

Ravnateljevo zadnje slovo ONUAS-ovcima

Tako to izgleda na kraju - finalni proizvod

Ponovo u EU projektu

... piše Marijan Horvat, dipl. ing., voditelj projekta

Začeci novog projekta

U vrijeme u kojem se stalno govori o potrebi stvaranja preduvjeta za „povlačenje“ novaca iz EU fondova, Tehnička škola Čakovec uspješno sudjeluje u provedbi novog projekta koji financira EU unutar komponente IPA IV. Projektna ideja „rođena“ je unutar Tehničke škole Čakovec, a njena kvaliteta prepoznata prihvaćanjem projektnog sažetka te konačnim potpisivanjem ugovora 21. rujna 2012. u Zagrebu. Naziv projekta je *Primjena računalnih tehnologija CAD i CNC u strojarstvu sukladno potrebama lokalnog/regionalnog gospodarstva*. Vrijednost projekta je 117.938,33 eura, dok sufinanciranje EU u vidu nepovratnih sredstava iznosi 101.143,91 euro, ili 85,76%. Partner na projektu TŠČ-a je Tehnička škola Karlovac.

Ciljevi

Najznačajnije aktivnosti ovoga projekta su izgradnja i opremanje novog specijaliziranog laboratorija za CAD i CNC tehnologije veličine 100 m² te edukacija nastavnika u području CAD, CNC te novih tehnologija podučavanja. Projekat je usmjeren prema učenicima koji pokazuju želju za dodatnim učenjem i usavršavanjem u okviru dodatne nastave, a u kontekstu je s najnovijom strategijom EU od 20. studenoga 2012. godine (Strasbourg, Promišljanje obrazovanja: ulaganje u vještine za bolja socioekonomska postignuća). Navedena strategija na prvo mjesto svojih aktivnosti postavlja poticanje izvrsnosti u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju.

Stvarno smo škola širokih obzora

(podsjećanje na samo neke od onih koji svijetom pronose ime TŠČ-a)

MasterChef Nikola

Novi MasterChef Hrvatske je **Nikola Lesar**. Nije kuhar. Ni konobar. 23-godišnji je tehničar za računalstvo koji je svoju struku kova u Tehničkoj, industrijskoj i obrtničkoj školi u Čakovcu (danas Tehničkoj školi Čakovec). Majstorskim umijećem u području koje slobodno možemo nazvati njegovim hobbijem krenuo je stopama još jednog bivšeg učenika naše škole kosih prozora – lanjskog MasterChefa **Ljube Matulina** koji je svoju struku gradio u klupama u kojima je sjedio i njegov mlađi nasljednik. I on je, kao i Nikola, svoj talent sasvim slučajno otkrio, odnjegovao i okrunio titulom najboljeg. U kuharskom umijeću.

Plivač Ivan

Ne u kuharstvu, ali u sportu zasigurno da, najbolji na posljednjem međunarodnom Mitingu rekorda 2012. (a gdje su svi drugi rezultati do kojih nismo došli?) junior je GPK-a Čakovec koji si je, isplivavši 2 A norme, osigurao nastup na Prvenstvu Hrvatske u ožujku u Rijeci. Predan je i vrlo aktivan član dramske družine TŠČ-a. Nije plivač profesionalac. Niti glumac. Tek budući elektrotehničar **Ivan Modrić**, učenik 2. ET4.

NIKOLA LESAR

IVAN MODRIĆ

LJUBO MATULIN

Iz kosih prozora u svijet

Škola je to iz koje su stasali brojni stručnjaci svih profila i struka – u svijetu ugledni znanstvenici, liječnici, umjetnici, gospodarstvenici, obrtnici... ljudi koji su u vrijeme svojih srednjoškolskih dana nalazili vremena i za slobodne aktivnosti čijim su pohvalama, medaljama i peharima okitili svoje učionice, školske sportske terene..., s ponosom pronijeli ime svog ŠUP-a / COKUP-a / TIOŠ-a / TŠČ-a.

Svi nas oni iz dana u dan podsjećaju da smo škola koja otvara puteve u sve sfere života. (kp)

Želim i hoću, dakle – mogu!

(uz volju i trud, ni uspjesi neće izostati)

... o svojim nogometnim uspjesima u Austriji piše **Karlo Šolčić** iz 3. ET.

Želeći uskladiti hobi i zadovoljstvo s karijerom, zaigrao sam loptom u austrijskom nogometnom klubu SV Rechnitz. Klubu s odličnim nogometnim mogućnostima, a što je bitno u današnje vrijeme, i financijskim uvjetima.

Moj klub, SV Rechnitz, misli i na svoje vjeme navijače, pa su trenutno u tijeku radovi na novim tribinama, a za nas, nogometne zvijezde, grade se novi nogometni tereni. Natječemo se u drugoj austrijskoj ligi Süd. Trenutno držimo središnje, ali ipak "zlatno", 9. mjesto u tabeli. Naravno da se nadamo i brzom ulasku u višu ligu. Moja odlična minutaža i brzina dobro su iskoristene u golovima i asistencijama koje su me i dovele do pozicije veznog igrača ili krilnog napadača (po potrebi).

Moj *rasuti* uspjeh omogućio je naš poznati nogometaš **Stanislav Tot** koji je prije kluba SV Rechnitz igrao u prvoj hrvatskoj ligi i slovenskoj ligi. On je moj suigrač u klubu te mu iz zahvalnosti ponekad pokazem koju *foru* loptom ili koji potez. Na treninge se sa suigračem iz kluba vozim dva puta tjedno, a jednom ili dva puta tjedno na utakmice. Ove sam zime kao igrač kluba gostovao u Mađarskoj u kojoj smo ostali pet odličnih, ali napornih dana.

Osim mene, u klubu već igraju dva stranca, tako da je zasada nemoguće da povedem još nekoga iz Hrvatske tko bi zaigrao za klub. S godinama će se vjerojatno otvoriti neko slobodno mjesto u klubu, pa se nadam da ću nekoga od prijatelja iz Hrvatske povesti da zaigra sa mnom.

Karlo u napadu

U ulozi TV zvijezde

Naša je škola 7. ožujka ove godine bila mjesto snimanja emisije *Mladi govore*, a u glavnoj ulozi našla se naša psihologinja **Lucija**.

Kako je došlo do toga, teško je reći, no, samo dan prije primila je poziv novinarkе Srce TV-a i prihvatila ponudu da već sutradan gostuje u emisiji. Snimanje je trajalo dva sata, tijekom kojih su, u ležernom razgovoru, htjeli saznati nešto o njenom obrazovanju, poslu školske psihologinje, ambicijama i interesima. Iako je najprije mislila da će joj biti teško i neugodno, kasnije je rekla da je kamera bila neprimjetna i kad je nakon tjedan dana emisija prikazana, bila je zadovoljna ishodom (šminka je bila postojana i nije se osjećala trema u njenom

glasu). Komentari su bili pozitivni, ako se takvim može smatrati najčešći komentar da „može puno pričati“ 😊. Budući da je tijekom školovanja bila članica dramske družine, kaže da je ipak lakše glumiti nekog drugog, nego pokušati prezentirati sebe u najboljem mogućem svjetlu, a da to bude zanimljivo gledateljima.

Moramo zahvaliti učenicima 3. E₁ razreda koji su se uključili te rekli pokoju lijepu riječ o njoj i zajedničkim aktivnostima na satovima razrednog odjela. (kp)

foto: arhiva Škole

KORAK PO KORAK, USPJET ĆU, ZNAM!

Računajte na nas

... odlikaši sami o sebi...

Ja sam **Kristijan Peter**. Dolazim iz Svete Marije.

Prije četiri godine postao sam učenik Tehničke škole Čakovec, smjer elektrotehničar. To zanimanje odabrao sam zbog zanimljivih predmeta te puno sati matematike i fizike. Tehnička škola Čakovec bila je moj izbor iz nekoliko razloga: tata je pohađao tu školu, a preporučili su mi ju i prijatelji. Od TŠC-a sam očekivao dobru atmosferu, dobro obrazovanje i dobru podlogu za daljnje studiranje, što sam i dobio. U TŠC-u mi se sve dopalo: natjecanje iz elektrotehnike i fizike, izlet u Zagreb i maturalec u Gradac u kojem je bilo odlično. Profesori su druželjubivi, uvijek spremni pomoći i, naravno, jako dobro obrazovani. Nakon srednjoškolskog obrazovanja, planiram studirati na Fakultetu elektrotehnike i računarstva u Zagrebu ili na PMF-u.

Ime mi je **Marin Novak** i živim u Gornjem Hraščanu. Učenik sam 3. A razreda, smjera pomoćni bravar. Upisao sam ovaj smjer jer sam smatrao da su mi mogućnosti za posao veće ako odaberem to zanimanje. Zadovoljan sam vještinama i znanjem koje sam stekao u Tehničkoj školi Čakovec, kao i rezultatima koje sam postigao tijekom svog školovanja. U školi sam stekao i nove prijatelje. Iako je u školi znalo biti teško i naporno, uvijek smo našli vremena za druženje i prijateljstvo. Strast su mi motori, pa njima posvećujem dosta slobodnog vremena. Volim ići u teretanu i aktivno se bavim nogometom - igram za NK Pobjeda.

Zovem se **Hinko Fuš**. Dolazim iz Kotoribe i učenik sam najboljeg razreda u školi, 4. ST. Još kao dječak volio sam se igrati LEGO kockicama. Kockice su bile iste, ali ono što sam od njih sagradio uvijek je bilo nešto novo, drugačije od prethodnog - za mene novi izazov i novo iskustvo. Upravo ta želja za inovacijama te ljubav prema matematici (na županijskim natjecanjima učenika srednjih škola iz matematike osvojio sam 2. i 3. mjesto) potaknula me da upišem smjer **računalni tehničar za strojarstvo**. Nađao sam se da ću tijekom četverogodišnjeg školovanja u Tehničkoj školi Čakovec dobiti potrebna znanja, vještine i iskustvo koje će mi itekako biti od koristi u mom daljnjem životu i radu. Nisam pogriješio u svojoj odluci. Samo uz dobre profesore i drage razrednike, koji su me na temelju vlastitog znanja i iskustva vodili, podržavali i pratili u mom radu, znam da ću naučeno i stečeno znanje iz ove škole moći primjenjivati u svom daljnjem životu. Najprije na fakultetu - želja mi je upisati Fakultet strojarstva i brodogradnje u Zagrebu, a kasnije na radnom mjestu. Ponosan sam što sam pohađao školu koja ulaže u opremanje i osuvremenjivanje školskih prostora kako bi omogućila pristup primjeni najnovijih računalnih tehnologija u strojarstvu (CAD i CNC). Rijetke su škole koje su, kao naša, dobile bespovratna sredstva u okviru IPA natječaja.

U ove četiri godine stekao sam mnogo novih prijatelja. Uvijek smo bili složni i pomagali jedni drugima. Bilo je tu i svađa, ali sve smo rješavali bez teških posljedica. Postali smo vrlo vezani, prijateljstva su nam se učvrstila zahvaljujući učenju i sportu. U sjećanju će mi ostati i naše zajedničko maturalno putovanje u Španjolsku u kojoj smo zajedno sa Španjalcima gledali utakmicu Europskog nogometnog prvenstva između Hrvatske i Španjolske. Znam da ću uskoro otkriti drugačiji svijet od ovog. Pokazat ću ono najbolje što mogu dati i tako si osigurati budućnost. Put je težak. Prepun straha, dvojbe i oklijevanja. No, čar je upravo u tome što nikada sa sigurnošću ne znam što me očekuje, ali jedno je sigurno: prošlost nikad ne možemo oblikovati, ali sadašnjost možemo. Stoga nikada neću odustati, već ću krenuti dalje. Zahvaljujem svima koji su do sada vjerovali u mene i nadam se da tu vjeru neće izgubiti ni sada, u trenucima rastanka.

Zovem se **Matija Juras** i učenik sam Tehničke škole Čakovec. Dolazim iz Sivice. Tehnika i strojarstvo oduvijek su me zanimali, a prvi put to sam i dokazao u osnovnoj školi osvojivši visoka mjesta na natjecanjima iz matematike i tehničke kulture. To me zapravo i usmjerilo da odaberem Tehničku školu Čakovec i upišem zanimanje **računalni tehničar u strojarstvu**. Mnogi su mi govorili da upišem gimnaziju, ali mene su više zanimali tehničko crtanje, matematika, fizika i tehnički materijali. I u srednjoj školi ističem se na državnim natjecanjima iz tehničke mehanike i strojarstvenih konstrukcija. Zahvaljujući vrlo zanimljivim programima i odličnim profesorima, moje školovanje bilo je vrlo interesantno i zabavno. Osim strojarstva, kreativan sam i tu sposobnost izražavam u svojim lirskim pjesmama, a ponekad i u likovnim radovima.

Na kraju mog srednjoškolskog obrazovanja dolazi i ono najteže vrijeme, vrijeme rastanka. Zahvalio bih svim svojim profesorima, razrednicima, mentorima koji su bili graditelji mog znanja te svojim prijateljima bez kojih ne bi bilo interesantno kao što je to bilo.

Ja sam **Filip Tomašić**, učenik 4. ET razreda. Živim u Lopatincu. U životu me najviše zanimaju nogomet i djevojke (ovaj poredak je slučajna). Nogomet mi je jedan od najboljih sportova i treniram ga već 11 godina. U Tehničku školu Čakovec upisao sam se zbog vanjskog izgleda škole, točnije *kosih prozora*. Zanimalo me kako izgleda iznutra... Inače, nije baš nešto jer, dok sjediš kraj prozora, udaraš se glavom o njega. Svejedno, nevezano uz prozore, u ovoj školi stekao sam puno novih iskustava i vještina te upotpunio svoja znanja. Vjerujem da ću uspješno upisati željeni fakultet. Zahvaljujem svim profesorima koji su sudjelovali u mom školovanju te me puno toga naučili. Pozdravljam svog „učenika“ **Brunu Raguža**, a i meni je koristilo ponavljanje.

Poznati
TŠC-ovci

osnivač tvrtke
iskon.
Damir Sabol

dr. sc. Vlado Trošča,
viši predavač / predavač za
značajni rad i međunarodu
suradnju / voditelj studija
Proizvodno strojarstvo
za Wloclitlu u Varšavi

dr. sc. Miro Divjak, dr. med.
spec. gastroenterologije i pedijatrije

dr. med. spec. int. Robert Grudić

Stjepan Kovač,
gradonačelnik
Čakovca

Sandra i Saša Senčar

Ivan Modrić, Neven Matosa,
Danka Brumen, Davor Dokleja
- članovi kazališne družine Pinklec

Žiga
& bandisti

... naših ruku djelo

Otvorenih srca zaključili 2012.

Božićni sajam u našoj školi

Uvijek u službi dobrote

Predzadnji dan nastave prvog polugodišta završili smo svečano i humanitarno, *Božićnim sajmom dobrote* koji se u našoj školi održava već tradicionalno.

U auli naše škole kosih prozora svaki je razred imao svoj *stand*. Našlo se tu mnoštvo zanimljivog što su učenici osmislili i izradili uz pomoć svojih razrednika.

Zanimljivosti koje su plijenile

Tog petka, 21. prosinca šetali smo između klupa na kojima se našlo tradicionalnih kolača i slastica, toplih sendviča, kokica, hot-dogova, ručnih radova, pravih međimurskih mini cekera *od luščinja*, naranči ukrašenih aromatičnim klinčićima, ručno izrađenih ukrasa od stiropora i papira obojanih različitim likovnim tehnikama te božićnih čestitki. Vrlo zanimljivo organizirani su tombola, turnir u pikadu i razredno kino koji su pobudili veliko zanimanje svih prisutnih. Posebnu zanimljivost priredili su učenici 3. ST. razreda koji su izradili *ispričnice za usmeno odgovaranje*. *Igra spretnosti* 3. ET. razreda okupila je velik broj znatiželjnika – učenici su izradili postolje sa savinutom bakrenom žicom koju je trebalo proći prstenom spojenim na zvučnik, bez da se žica i prsten dodirnu te da se ne uključi zvučni signal.

Kad zamirišu naranče...

Najspretniji je u toj igri bio **Mihael Čanadi** iz 3. ST, kojemu je trebalo samo 10 sekundi da *riješi* taj zadatak.

Na odličnu ideju došli su i učenici 4. ET. razreda koji su nudili ispunjenje želja ubacivanjem novčića u „fontanu“. Njihova najveća želja je vratiti djevojke u Tehničku školu Čakovec, što su jasno istaknuli na plakatu iza sebe.

Po tome koliko dugo se igrao i koliko dugo se čulo navijanje i dobro raspoloženje u učionici broj 18, možemo zaključiti da je *stolni nogomet* bio vrlo zabavan za sve prisutne. Bravo dečki iz 1. ET. i 3. ET. koji ste došli na tu ideju.

Najveća atrakcija svakako je bio nadaleko poznat međimurski MasterChef (nekada polaznik naše škole) **Ljubo Matulin** koji je 4. ET. razredu pomogao ispeći kolače.

Zabavljamo se i radimo za radost svih

Hvala svim učenicima i djelatnicima Škole koji su se odazvali i tako pomogli sakupiti novčana sredstva koja smo darovali onima kojima najviše trebaju. (ND)

... i kolačići

Darovali smo ljubav

Toplina Božića uvijek nas grije

Naš je grad uoči Božića bio najhladniji u Hrvatskoj. Sreća u našoj školi tih su dana zavidnom toplinom prkosila debelom minusu. Grijala nas je blizina Božića i želja da učinimo nešto plemenito. Željeli smo biti blizu Božjoj tajni koja izabire siromašno, skromno i tiho kao mjesto Isusovog rođenja.

Radili smo kako bismo darovali

U knjižnici smo pripremali male gipsane Isuse (na fotografiji) na slamiči koje smo darovali bolesnicima Županijske bolnice Čakovec. Darovati i otvoriti srca radosnom iščekivanju Božića naše su težnje kojima ne možemo odoljeti.

Punih srca za potrebite

U svečarskom iščekivanju Božića *svima smo poželjeli srce otvoreno za osmijeh, dobro raspoloženje, veselje, ljubav i razumijevanje.* (kp)

MI SMO ZA PLES

Uvijek pronademo način da nam se vrati...

Iako više nije zaposlenik naše škole, i ove nas je godine vjeroučitelj **Hrvoje Živković** oduševljavao svojim znanjima i vještinama. Od Valentinova do Svjetskog dana plesa, koji se obilježava 29. travnja, maturanke Ekonomske i trgovačke škole Čakovec i maturanke naše škole, koji su bili zainteresirani, podučavao je klasičnim plesovima. U pet susreta, koliko se održalo (znate li kako je teško uskladiti rasporede?!), podučio nas je plesnim koracima engleskog i bečkog valcera, foxtrota, disco foxa, cha-cha-cha i western polke. (Znači li vam išta *peta – prsti – peta – prsti – je'n, dva, tri*? Nama koji smo bili tamo – DA! ☺)

Već sad se veselimo sljedećoj školskoj godini i radu s Hrvojem na nekom novom projektu iako ni ovaj nije bio loš – mogli bismo ga ponoviti!

Plesni koraci Ive i Hrvoja

O Danima kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

... piše **Lovro Kovačić** iz 2. ET.

Treće godine za redom naša škola uključila se u obilježavanje svečanosti Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.

Bila je to prilika da nas posjeti fra **Marko Pustišek** u ime Župe sv. Nikole, čijoj smo pastoralnoj brizi povjereni. Na satu vjeronauka učenici su animirani za pripremu ove svečanosti. Ove godine naglasak je bio na osvještanju vrijednosti bioraznolikosti, nasuprot upotrebe GM usjeva. Učenici su dali doprinos skupljanjem plodova jabuka starih sorti koje su u voćnjacima uzgajali još njihovi djedovi i bake.

U aranžiranju prigodnog stola pomogle su knjižničarke. Proslava je dogovorena za 12. listopada. Razrednik 3. S, **Marijan Murković** iznio je zanimljiv prijedlog u dogovoru s fra Markom. Želio je da nam fra Marko približi dane koje je proveo u misijama u Peru. Glazba i fotografije koje nam je za tu priliku pripremio bile su dirljive. Njegovo srce, puno iskrene zauzetosti za te ljude, zagrijalo je i naša srca. Posvjedočio nam je svoju veliku želju da promijeni život tih ljudi nabolje. Radi se o vrlo vrijednoj djeci (sudjeluju u gradnji nastambi, škole, uzgoju domaćih životinja...) koja žele pohađati školu. Njima potreban pribor za jednu školsku godinu ima vrlo malu cijenu i iznosi samo dvanaest kuna. Vidjeli smo njihov jednostavan, a nimalo lak život. Situacija u kojoj nemaju nimalo hrane za taj dan za njih nije vrijedna čuđenja. Oni je prihvaćaju skromno i nastavljaju dalje. Ravnatelj **Dražen Blažeka** u ime Škole izrazio je želju da se uključimo u pomoć misijama u Peru i zahvalio fra Marku Pustišku na gostovanju.

Svečanost je završila blagoslovom kruha, jabuka, lješnjaka i drugih suhih plodova kojima smo se i počastili.

Zajedno na svim svečanostima

Navik on živi ki zgine pošteno

Učeći i poštujući povijest, gradimo budućnost
Povodom Dana Međimurske županije, 26. travnja 2013. na Međimurskom je veleučilištu održan kviz u kojem su naši učenici pokazali koliko znaju o obitelji Zrinski.

Nikolu Jambrovića, Karla Hajdinjaka, Stjepana Kočevara, Nikolu Ferlina i Aleksandra Novaka za to je natjecanje pripremala njihova profesorica povijesti **Renata Turk**. (na fotografiji)

Ugostili smo osmaše iz Belice

U svibnju su našu školu, u pratnji svojih učitelja, posjetili učenici osmih razreda OŠ Belica. Dobrodošlicu im je zaželjela naša vrijedna psihologinja **Lucija** koja im je pokazala i neke od laboratorija Škole.

Poslijepodnevnu nastavu proveli su, između ostalog, u laboratoriju pneumatike u kojem su pod vodstvom profesora **Lečeka** naučili upravljati robotskom rukom.

U laboratoriju broj 50 dočekali su ih učenici 3. E1 razreda koji su im na električnim panelima pokazali kako se spajaju rasvjetna tijela i zvono, a odali su im i druge tajne električarskog zanata (što znače pojedini simboli, zašto baš 3 žice, koje alate upotrijebiti...).

U laboratoriju broj 51 domaćini su im bili učenici 3. ET2 razreda koji su im prenijeli svoja znanja o logičkim funkcijama u elektrotehnici. (kp)

... kako upravljati robotskom rukom

Snašli smo se

Iako smo škola koju pohađa 850 učenika i svega 13 učenica, ove smo godine Valentinovo odlučili proslaviti u ženskom društvu

Tako je počelo...

Prostor knjižnice ukrasili smo bookmarkerima koje su u programu Adobe InDesign na izornoj nastavi iz računalstva koju vodi mr. sc. **Kristinka Blažeka**, dipl. ing., izradili učenici 4. ET2 i 4. ET3 razrednih odjela.

Virtualno druženje

Usljedilo je skype povezivanje s Gospodarskom školom Varaždin. Nas tridesetak virtualno je u njihovoj knjižnici ugostila knjižničarka **Barbara** sa svojim učenicama **Lanom, Lucijom, Aleksandrom, Anjom, Helenom, Patricijom, Marinom** (i drugima, kojima smo zaboravili imena). Pročitale su nam pjesmu, nasmijali smo se ljubavnom horoskopu te su nam odsvirali i otpjevali dvije pjesme.

Specijalno za ovu prigodu, naš je učenik **Matija Juras** napisao pjesmu *Volim jednu Gogu*. Danas nam ju je pročitao, nasmijao nas i oduševio njome. Ništa manje zabavna nije bila pjesma *Bum se vubil*, z rečima **Zvonka Kovača** koju nam je pročitao **Robertino Huzjak**.

Ples

Druženje bismo nastavili i 7. sat, ali prostor školske knjižnice morali smo prepustiti našim maturantima i njihovim gošćama – maturanticama Ekonomske i trgovačke škole Čakovec. Oni su se našli oči u oči s budućim plesnim partnerima/partnericama i dogovorili termin sljedećeg susreta. Projekt su osmislile knjižničarke dviju škola, a rado im se, kao učitelj plesa, priključio i **Hrvoje Živković**, prof. Do Svjetskog dana plesa, 29. travnja maturantice i maturante dviju čakovečkih škola profesor Živković podučavao je klasičnim plesovima. Osim što su stekli plesna znanja i vještine, polaznici su se pripremili za ples na maturantnoj večeri, a cilj aktivnosti bio je razviti suradnju dviju škola, sklopiti nova prijateljstva, potaknuti suradnički odnos s vršnjacima i međusobnu motivaciju te razviti komunikacijske vještine putem umjetničkog izraza.

Milijarda ustaje

Na Valentinovo se naša škola priključila i globalnoj kampanji *Milijarda ustaje*. Učenici 1. ET3, 4. ET2, 4. ET3 i 4. ST1 razrednih odjela te zaposlenici rado su stali pred objektiv fotoaparata i pokazali da i oni ustaju protiv nasilja. (TS)

Kad voliš svoju školu, uvijek joj se vraćaš...

(... kosi prozori u našim srcima ostaju zauvijek...)

Svake godine bivši učenici Tehničke škole Čakovec (iliti ondašnji TIOŠ-ovci) iz svojih ormara izvuku svoje maturantske odore (koje su već prilično izlizane i isprane) te se priključe maturantskom mimohodu kroz grad i slavlju. Ni ove godine nije bilo drugačije. Smatramo to dokazom da su voljeli (i vole) svoju školu kosih prozora... (TS)

DIGNI PALAC ZA MATORALAC

INDEX.HR, LAJK.HR i jedna turistička agencija za mlade prošle su godine organizirali natječaj Digni palac za maturalac na koji su se prijavila i dva razreda iz naše škole: 3. ET3 i 3. ST1.

Iako nijedan naš razred nije osvojio nagradu (besplatan maturalac u Španjolsku ili Češku za cijeli razred), dečki su se super zabavili smišljajući najluđu fotografiju.

“Strojari smo mi, bez para smo svi, za Španjolskom ljudi, pomozite nam ljudi ;) Smrzli se ko Eskimi, za maturalac se fotkamo zimi. Sve samo da osvojimo maturalac, zato digni za nas palac :)” (3. ST1)

“Mi smo već spremni! Još samo da zagrijemo rasku!” (3. ET3)

Kako se mijenja glazbeni ukus?

(Igor Sabol i Karlo Tišler iz 3. ET₁ osvrnuli su se na glazbene odabire svojih vršnjaka i pokušali nam odgonetnuti tajne pojedinih glazbenih stilova)

Smiješni li su ovi naši oci ...

Zašto mnogi roditelji i djeca nikako ne mogu naći zajednički jezik kad je riječ o izboru glazbe? Za to postoji više razloga. Jedan od njih je što se naš glazbeni ukus s godinama mijenja. Osim toga, i sama glazba se mijenja - ono što je danas popularno, već sutra može pasti u zaborav. Glazba koju slušamo odraz je naše osobnosti, naših misli i osjećaja.

Različiti tekstovi – različite pobude

Mnoge pjesme imaju pristojne tekstove. No, neke neizravno ili sasvim otvoreno zagovaraju, pa čak i veličaju ponašanje koje se kosi sa zdravim moralnim načelima koja nalazimo u Bibliji. Neke vrste glazbe poznate su po izopačenosti i po tome što potiču ljude na mržnju i nasilje, npr., tekstovi rap pjesama znaju biti šokantni i surovi, često prožeti mržnjom prema ženama i prepuni prostota. Heavy metal pjesme obično govore o nasilju i okultizmu. Pop pjesme prikazuju nedolično vladanje kao nešto sasvim prihvatljivo. Neke pjesme u vama pobuđuju neugodne osjećaje ili nedolične misli, stoga je bitno birati što želimo slušati i ne se priklanjati onome što je popularno.

U današnje vrijeme na našim prostorima većina mladeži odlazi u noćne klubove ili se nalaze na osamljenim mjestima na kojima se zabavljaju uz glazbu. Ali to nije zabava uz glazbu kakva je nekoć bila, već zabave tipa gdje je glazba, tu je i alkohol, pa tako dolazi do sukoba, nereda, remećenja mira...

Tko voli – nek izvoli

Turbo folk

Najpopularnija glazba po noćnim klubovima je tzv. turbo-folk, ali ta vrsta glazbe baš i nije prihvatljiva u svim slojevima društva jer neki je ne vole zbog naroda iz kojeg potječe, a za neke je to neukusna muzika (a kako se o ukusima ne raspravlja - tko voli, nek izvoli).

Domaća zabavna glazba

U posljednje vrijeme po klubovima je sve češća domaća zabavna glazba koja se izvodi tradicionalnim instrumentima poput tamburice, bisernice, brača, bajza itd. Možemo reći da se tamburica na velika vrata vraća u klubove. Oni koji ne zalaze u noćne klubove, najčešće su obožavatelji heavy metala.

Heavy metal

Heavy metal je podvrsta rocka i obilježavaju ga distorzirani zvuk, duga gitarska sola i općenito glasna i energična izvedba. Metalac je hrvatsko ime za obožavatelja heavy metala. Metalci su prepoznatljiviji po svome stilu odijevanja u koji spadaju crne kožne jakne sa zakovicama i lancima. Ljudi koji nisu upoznati sa stilom heavy metal glazbe najčešće za metalce misle da su oni divlje osobe kojih se moraju bojati.

Što slušaju TŠČ-ovci?

Kako bismo doznali koja vrsta glazbe prevladava u današnjim društvenim krugovima, razgovarali smo s TŠČ-ovcima koji su bili spremni progovoriti o svojim glazbenim putima (a i odvojiti nekoliko trenutaka za razgovor s nama).

Matija Cvetković rekao nam je da sluša domaću, stranu i rock glazbu. On misli da je najutjecajnija glazba, kako bi on rekao, „cajke“. I sam priznaje da je slušao turbofolk, ali kad je upao u drugo društvo i iskusio čari rock glazbe, odlučio je promijeniti glazbeni ukus.

Siniša Kocen voli svu glazbu. Najviše voli Hladno pivo (u svakome obliku :D). Smatra da se najviše sluša strana glazba zbog toga jer u novim, sofisticiranim klubovima prevladava upravo ta vrsta glazbe. Kaže on - zbog ugodaja.

Patrik Drk rekao nam je da on voli thrash/heavy metal. On misli da u današnjici prevladava turbofolk. To je vidljivo iz mnogobrojnosti „cajkaških“ klubova koji zasjenjuju ostale klubove. Zaključujemo da je pretpostavka najviše se sluša turbofolk – istinita! To pokazuju izvještaji naših ispitanika koje smo birali nasumce. Pokušali smo prikupiti izvještaje nekih profesora, ali su nas odbili. Nameće nam se pitanje srame li se svog glazbenog ukusa ili zaista nisu imali vremena (to ostaje misterij).

Naš domar **Daniel Rajter** rekao nam je da obožava **Mišu Kovača** i fura njegov stil (slatki brčići, suviše simpatični) te da ga današnja turbofolk glazba uopće ne interesira.

A mi – autori ovog osvrta / istraživanja?

Igor: Obožavam turbofolk, tzv. „cajke“. Zašto? Zbog jakih udarnih ritmova, harmonike i zabavnog stila koji svakog može podići na noge (svjedočimo da ljudi ustaju iz kolica :D), ali isto tako i slomiti i baciti na dno kada ti je najteže. U Hrvatskoj prevladava zabavna glazba, kako i treba u životu.

Karlo: Obožavam domaću glazbu malo jačih ritmova, popraćenu melodijama tamburice i harmonike. Isto tako obožavam obilaziti noćne klubove i lokalne veselice. Mislim da je najutjecajnija glazba, na žalost, turbofolk zato što je ta glazba najraširenija u našem kraju.

Glazba je u svemu i za sve

Moglo bi se puno stranica ispisati o umjetnicima različitih sklonosti i sposobnosti koji su svoja znanja stjecali u Tehničkoj školi Čakovec (poznatijoj kao ŠUP, COKUP, TIOŠ)

Tehničari – umjetnici škole kosih prozora

Ne smijemo danas zaboraviti glazbenike **Žigu Međimurskog**, **Igora Baksu** i **Bojana Jambrošića**, glumca **Davora Dokleju**, fotografe **Davidu Mihociju** i **Petra Sabola**... koji su i tijekom svojih dana provedenih u klupama naše škole svojim uradcima uljepšavali naše učionice i hodnike, uveseljavali nas na školskim priredbama, ime naše škole pronosili diljem Lijepe naše i šire... Nismo zaboravili ni mnoge druge cokupovce i tiošovce, tehničare-umjetnike, ali ovo su imena o kojima u posljednje vrijeme na mnogim portalima čitamo o nagradama koje osvajaju diljem svijeta. I svima ostalima posvetit ćemo retke, a ovaj im put samo želimo reći hvala što su bili dio obitelji naše škole kosih prozora i što s ponosom pronose njeno ime.

Malo ih je teško sve okupiti jer su se „rasuli“ diljem svijeta, ali neki od njih još sjede u klupama TŠČ-a, pa smo jednoga od njih, maturanta, budućeg tehničara za mehatroniku **Stjepana Kovačevića** zamolili da nam u nekoliko riječi opiše svoje vrijeme provedeno u bendu kojim ljepšim čini život svima koji vole glazbeni izričaj.

Iz pera maturanta Stjepana Kovačevića

Zvučni zid je bend zabavnog karaktera koji svira na limenim puhačkim instrumentima. Bend je nastao krajem 2007. godine, tako da se nekolicina glazbenika iz puhačkog orkestra Goričan „sjetila“ napraviti posebnu sekciju za sviranje na feštama. Kasnije je to preraslo u nešto ozbiljnije. Bend je u početku imao 7 članova (ali smo ostali bez jednog člana), no, početkom 2012. godine ponovo smo potpuni jer nam se pridružuje 7. član. Većina članova benda su bivši i sadašnji učenici Tehničke škole Čakovec **Mihael Horvat** (1. truba, vokal), **Mario Ivanović** (tenor), **Saša Sabol** (truba - pratnja), **Stjepan Kovačević** (tuba, bas gitara) i **Ivan Baksa** (bubnjevi, vokal), a uz njih bend čine i „netšćovci“ **Filip Taradi** (2. truba, vokal) te **Marko Havaić** (saksofon). Cilj nam je promovirati glazbu koju sviramo, a istovremeno zabaviti što je moguće više ljudi te uživati u tome što radimo. Iza sebe imamo brojne nastupe, a sviramo autohtone međimurske pjesme, domaće pjesme, strane poznate hitove...

Nastupali smo na Festivalu Kre Mure i Drave održanom u Prelogu, na humanitarnim koncertima - zadnji je bio 20. prosinca 2012. na Učiteljskom fakultetu u Čakovcu, i Međimurskom festivalu MEF, a svirali smo i u Tvornici kulture Zagreb s popularnim punk/rock bandom Kawasaki 3p.

Glazbi se treba potpuno posvetiti. Ona iziskuje puno vremena i truda. Kada dođeš do određene kvalitete i da bi ju održao, potrebno je vježbati minimalno 30 minuta na dan.

U danima pred blagdan vježbali smo gotovo svakodnevno. Za Božić smo nastupili s Puhačkim orkestrom Goričan. Pjesme za taj koncert počeli smo vježbati 3-4 mjeseca prije koncerta. Sviram još i u Limenoj glazbi Belica. S beličkim limenim orkestrom 13. prosinca 2012. u Prelogu izveli smo božićni koncert.

U narednoj ćemo godini ići na natjecanje s Limenom glazbom Belica u Novi Vinodolski u kojem se održava natjecanje puhačkih orkestara cijele Hrvatske. Na to natjecanje odlazimo već nekoliko godina za redom, a na njemu smo osvojili i zlatnu medalju u B kategoriji.

Bend Zvučni zid ima dvije autorske pjesme koje pjeva Tajana Toplek, učenica čakovečke Gimnazije Josipa Slavenskog. Prva naša autorska pjesma Oko međimursko izvedena je na Festivalu Kre Mure i Drave prošle godine, a naša druga autorska pjesma javno je izvedena ove godine na Međimurskom festivalu MEF. Druga pjesma ima naziv Zauvijek zbogom. Autor njene glazbe i teksta je **Goran Šafarić**, a cijeli aranžman oko glazbe napravili su Goran Šafarić i Danijel Požgaj (koji je također dio svog srednjoškolskog obrazovanja, prije 10-ak godina, proveo u našoj školi).

Obje pjesme snimljene su u Revolution studiju u Čakovcu, a snimao ih je, također nekadašnji tiošovac, vlasnik studija **Robert Guterman**.

foto: arhiva benda

PJESMA JE MOJ LIJEK, DRUŠTVO ZA SUZE I SMIJEH

Iz pera tehničara - mehatroničara (umjetnika u duši)

Ne postignemo li željeno, nećemo odustati niti se razočarati jer je glazba nit koja vezuje naša prijateljstva i utire nam put budućnosti.

... o svom putu glazbenika piše **Neven Šćuri** iz 3. ET,

Tako je počelo

Oduvijek sam volio glazbu, a svoju sam ljubav okrunio svirkom u bendu *Enola* koji je počeo djelovati krajem 2010. godine. Od njegova osnutka, u bendu su se izmijenili mnogi članovi, a i glazbeni stilovi. Sviramo progressive/death metal. Trenutno bend čini 5 glazbenika: **David Klobučarić** (vokal), **Josip Zamuda** (bass, vokal), **Fabian Logožar** (bubnjevi), **Mihael Novak** (solo, ritam gitara) i **Neven Šćuri** (solo, ritam gitara). Bend su okupila dva mlada nadahnuta glazbenika - Fabian i Neven, želeći "ubiti" dosadu, ali s vremenom su se naši ciljevi promijenili. Danas nam je želja postići veliki uspjeh i smatramo da smo na dobrom putu.

Promjena stila i postava

Započeli smo kao rock bend, ali s vremenom se naš stil mijenjao. Sad smo napokon došli do stila koji svi podjednako volimo. U početku je bend djelovao pod imenom *One Night Stand*, ali smo odlučili promijeniti ime u ovo koje danas nosimo. Sviramo iz ljubavi prema glazbi, a ovaj nas bend posebno povezuje. Dosad smo izmijenili dosta članova, među kojima su bili i **Valentino Novak** (gitara), **Sebastijan Solar** (vokal), **Filip Luteršmit** (gitara), **Ivan Sušec** (gitara) i **Alan Kralj** (bubnjevi).

Nastupi

Za sobom smo ostavili mnogo uspješnih koncerata. Prvi smo odradili u *Prostoru 17.* prosinca 2010., u okviru humanitarnog koncerta *Za djecu Afrike*. Otada smo počeli ozbiljno raditi. Nakon toga smo svi-

rali u kafiću *Stari hrast*, u okviru *Bikers opening partyja*. Kasnije smo se odlučili prijaviti za svirku u Draškovecu pod imenom *ROck Meeting*. Dobili smo svirku i, prema reakcijama publike, bili smo odlično prihvaćeni. Nakon toga smo odlučili vidjeti koliko vrijedimo na *Ratu bendova* u Svetoj Mariji. Nastupilo je mnogo dobrih bendova, ali u konačnici, u gustoj bitci glasova, uspjeli smo pobijediti i osvojiti 1.500 kn. Prošle godine nastupili smo na ŠRC-u *Mladost*, u okviru *Coolijade* i maturanstkkih dana na kojima smo također bili dobro prihvaćeni.

Želje

Danas se polako spremamo u studio, snimiti svoju prvu autorsku pjesmu. Nadamo se da ćemo u glazbi daleko dogurati, ali za to treba puno rada i dobre volje, koje nam ne nedostaje. Ne postignemo li željeno, nećemo biti razočarani. Ionako sviramo iz ljubavi prema glazbi koja nas međusobno povezuje.

Dodatna svirka

Uz ovaj bend, s **Antonijem Vukom** (ritam gitara, vokal) radim na projektu zvanom *Cold Fusion*. U njemu sam zadužen za solo, ritam gitaru i back vokal. Sviramo obrade starih rock izvođača, domaćih i stranih. Ovaj projekt daje nam mogućnost da se izrazimo u našem stilu, u onom što nam najbolje „ide“, u glazbi. Prvi koncert odradili smo u rujnu 2012. u kafiću *Inside*. Nakon tog koncerta, dobili smo poziv za nastup u emisiji *Iz Nanine škrinjice*, čakovečke televizije *Srce TV*. Na TV-u smo nastupili u okviru natjecanja *Prvi glas sjeverozapadne Hrvatske*. Nakon toga, nastavili smo vježbati sve dok nismo dobili priliku zasvirati u kafiću *Novi Rock Caffe*. Ondje smo svirali sa **Zibeom**, a po reakciji publike, bili smo odlično prihvaćeni.

Idemo dalje...

Sve ove svirke omogućio nam je moj tetak **Milan Čekunec**. I dalje vježbamo i čekamo daljnje svirke.

foto: Nevenova arhiva

Nova životna iskustva

TŠČ-ovci u eteru

U emisiji *Tema mladih* voditeljice **Spomenke Lovrinović** u utorak, 13. veljače 2013. godine Radio Čakovec ugostio je učenike Tehničke škole Čakovec **Nikol Novak**, **Maju Petek**, **Vinka Moharića**, **Ivana Modrića** i **Kristiana Požgaja**.

Naši su učenici u tjednu u kojem se obilježavaju 1. svjetski dan radija i Valentinovo dobili priliku govoriti o tome što za njih znači Valentinovo i kako ga slave, kako ga obilježavamo u Školi i koji su simptomi zaljubljenosti te koja su njihova viđenja zaljubljenosti, a dobili su priliku i pročitati dvije pjesme.

Njihove glazbene želje bile su: *Something Stupid* **Robbiea Williamsa**, *Kada me dotakne* Parnog valjka i *Can't buy me love* Beatlesa. Svi su se složili da je posjet radiju i nastup uživo posebno životno iskustvo. (TS)

I 4. ET₁ IŠČEKUJE GODOTA

(... da nam barem dođe što prije..., op. ur.)

... zabilježio **Dario Srnc** iz 4. ET₁

Beckett nam nije u nastavnom programu, samo Ionesco od te ekipe, ali na riječi: "Hajdemo, ljudi, uprizoriti komadić Godota u razredu!", nismo se oglašili.

Moja se malenkost prihvatila redateljskog zadatka. Pročitao sam antidramu, odabrao za predstavu ulomak, dogovorio podjelu poslova: za scenografski i kostimografski posao javili su se **Dorian Amos Matulin** i **Benjamin Ignjić**, dok smo Gogo i Didi - **Andrija Rojko** i ja, **Dario Srnc**. (Trebao je na mom mjestu biti netko drugi, ali sad nije važno - dobro je ispalo.) Svesrdna pomoć u sufliranju bio nam je **Kristijan Požgaj**.

Scena je imala divno suho drvo "posađeno" u držač božićne jelke (hvala našem domaru **Danijelu** na pomoći!) kao jak simbol pustoši u ljudima i u životu. Raskrižje je bilo

nacrtano kredom po podu, a simbolizira vječnu čovjekovu upitanost - kamo i kuda dalje?

Da nam ne bi bilo prejednostavno, svojim dolaskom na našu predstavu, osim naše profesorice hrvatskog (koja nam je i razrednica) **Darinke Bundalo**, pobrinule su se još neke profesorice iz hrvatskog, pedagoginja i knjižničarka s fotoaparatom. Da stvar bude do kraja zanimljiva, srdačno su nam čestitale, što najvjerojatnije znači: Bilo je dobro! Bu nekaj z vas!

Poslije se razvila *spika* o antidrami i njenim dodirnim točkama s našim razredom kojemu bi, isto tako nekako pod hitno i prije kraja školske godine trebao neki *Godot po Beckettu* ili *Govornik po Ionescu*, samo da sigurno dođe i da nipošto nije gluhonijem. Ili bar *Matijaš grabancijaš* da nam šapne na koju će temu biti esej na državnoj maturi!

Oživjeli smo Beckettove likove u 4. ET₄

... iz zapisa učenika...

Da bismo sat hrvatskog jezika učinili drugačijim i interesantnijim, profesorica **Bundalo** uspjela nas je nagovoriti da preuzmemo kormilo, osmislimo i na scenu postavimo dio Beckettove drame *U očekivanju Godota*. Režije se prihvatio **Kristijan Peter**, za scenografiju i kostime pobrinuo se **Mateo Šafarić** koji je u knjižnici Škole napravio pravo raskrižje, a dovukao je čak i veliko drvo (ah, nemojte cjepidlačiti, veliki fikus pun lišća baš zgodno pobija onaj pretjeran Beckettov pesimizam!). Vladimira i Estragona odlično su glumili **Jura Pintarić** i **Mark Marčec**. Jura i Mark uspjeli su napamet naučiti cijeli prvi čin i priuštiti nam nekoliko minuta čiste zabave uz antidramu. Nagradili smo ih glasnim pljeskom, a stranice imenika uljepšale su velike petice ☺.

Tulum s(l)ova - čitanje iz užitka

(... malo o tulumu koji nas baš uveseljava na jedan drugačiji način...)

Čitanje je aktivnost u kojoj još uvijek uživaju mnogi mladi ljudi. To pokazuje i velik broj škola iz cijele Hrvatske koje su se i ove godine uključile u projekt Tulum s(l)ova (naša škola jedna je od 33 osnovne i srednje škole koje su to učinile).

Ponovo skupa u lijepoj riječi

Noćni susret s čitanjem u našoj je školi organiziran drugu godinu za redom u petak, 26. listopada 2012.

Tulum s(l)ova manifestacija je koja promiče čitanje iz užitka, a idejna začetnica i voditeljica projekta je **Draženka Stančić**, knjižničarka u OŠ *Ivana Kukuljevića Sakcinskog* u Ivancu. Voditeljice projekta u našoj školi su knjižničarke **Sanja Novak** i **Sandra Vidović** te pedagoginja **Jasna Brumec**.

Ove godine tulumarilo je nas sedamnaest - učenici **Matija, Niki, David, Vinko, Luka, Ivana, Tiana, Matija, Ivan, Matija** i **Mihael** te profesori, stručne suradnice i tajnica Škole, a nakratko nas je posjetio i ravnatelj **Dražen Blažeka**.

Čitali smo, gledali, družili se, uživali...

Čitanje je svakako središnji dio ovog druženja, ali - kao što je običaj na svakom dobrom tulumu, započeli smo s malom zakuskom, a sladili smo se kolačima. Usput smo donijeli pravila ponašanja. Predstavom *Zvoni ti mobitel* razveselila nas je dramska družina naše škole pod vodstvom **Nevenke Mlinarić**, prof.

Videovezom putem skypea povezali smo se s Graditeljskom, prirodoslovnom i rudarskom školom Varaždin, tako da su i učenici, knjižničarka i profesori u toj školi mogli uživati u našoj predstavi. Oni su za nas pročitali pjesmu *Povratak Dobriše Cesarića*.

Nakon što smo se dobro nasmijali i zaslادili te premjestili na strunjače, započeo je središnji dio *Tuluma* - ceremonijalno čitanje. Čitali su se **Dobriša Cesarić**, **Tin Ujević**, **Zlatko Krilić**, **Goran Tribuson**, **Ante Tomić**, **Željka Černok**, **Jorge Bucay**, **Winston Groom**, **Camilla Läckberg**, *Knjiga životnih zakona*, *Ezopova basna Lav, magarac i lisica* i dr.

Nakon čitanja, videovezom nam se javila i OŠ *Belica* čiji su nas učenici razveselili svojom glazbenom točkom otpjevavši i otplesavši pjesmu *Michela Telóa Ai Se Eu Te Pego*.

Za kraj smo pogledali film *In Time* u kojem glavne uloge igraju **Justin Timberlake**, **Amanda Seyfried** i **Cillian Murphy** te se prebacili u budućnost u kojoj se prestaje stariti s 25 godina, ali je problem što onda ostaje još samo jedna godina života (ako si ne možete kupiti još vremena).

Oko ponoći je završio naš drugi *Tulum s(l)ova*. (TS)

Plove oči

David Petek, 3. ET₂

Fčera sam videl plove oči
Kaj senjam po dnevu i noći.
Dok me pogledne ta puca,
Srce mi tak fest zakuca...
Velijo da je ljubav slepa,
Al ljudi, ta puca je tak lepa...

Ne znam kaj da delam,
Kak da si srce naštelam,
Kak da joj velim da mi je se na sveto
Da sem se zaljubiv v njo još prošlo leto...

Napravił bom to denes ili zutra...
Ah! To velim sakoga jutra...

I ve, na kraju pesme ove...
Očem kaj bodo te plove oči tvoje
Zanavek moje...

Ivan i David

Naša vječna i najbolja dramska

(I ove su godine učenici dramske družine TŠČ-a zadivili svojim nastupima)

Dramska družina Tehničke škole Čakovec za svoje se nastupe počinje pripremati s početkom nastavne godine. Oni koji spadaju pod „podrazumijeva se“ svakako su smotra LiDraNo, priredba povodom svetog Nikole za djecu i unuke naših djelatnika i nastup u okviru projekta Tulum s(l)ova. Tijekom godine tu *upadnu* nastupi za goste Škole, za pojedine razrede, u okviru projektnih dana i sl.

Ove su godine na smotri LiDraNo nastupili **David Petek, Ivana Škvorc, Tijana Ribarić, Vinko Moharić, Ivan Modrić i Teodor Rihtarec**, pod vodstvom profesorice **Nevenke Mlinarić** koja im je otvorila vrata u svijet glume.

Ne posustaju oni ni kad im se čini da više ne mogu jer njihova su druženja prepuna čarolije u koju svake godine pozivaju željne radosti i tajni glumačkog umijeća.

O svom angažmanu u dramskoj družini Škole govori Ivan Modrić: *Početkom školske godine 2011./12., kao novi učenik Tehničke škole Čakovec, odmah sam se odlučio "ubaciti" u dramsku družinu koju vodi profesorica Nevenka Mlinarić. Prva iskustva na pozornici stekao sam još u dramskoj družini u osnovnoj školi, a glumio sam i u dramskom studiju Dada. Tamo sam saznao da nisam jedini TŠČ-ovac (bivši ili sadašnji) koji ga pohađa (naime, **Danka Brumen, Neven Matoša**, pa čak i sadašnji voditelj dramskog studija **Davor Dokleja** svoje su glumačke korijene već položili u TŠČ-ovoj dramskoj družini), a s glumom sam nastavio u Pinklecima. Glumim zato što me to čini sretnim, pronalazim se u tome i vidim priliku da se izrazim na taj način. Probe u dramskoj odrađujem jako lako jer učenici koji glume u dramskoj su disciplinirani i uvijek puni entuzijazma. Takva radna atmosfera niti jednu predstavu ili scenu ne čini teškom. Osim glume, imam i drugi hobi - plivanje. U plivanju sam duže vrijeme i to je definitivno moj nadraži hobi. I gluma i plivanje zahtijevaju mnogo odricanja i truda. No, nakon napornog rada, uvijek se vidi dobar rezultat... (kp)*

David i Vinko s našom najkazalištarkom

... pred nastup

Bili smo u kazalištu SUTRA JE ZAISTA NOVI DAN

... pogled profesorice Jagode Smolek-Grgić

Kurikulumom naše škole obuhvaćena je i aktivnost *praćenje kulturnih događanja* koja je dijelom realizirana 3. lipnja 2013. odlaskom učenika prvih i drugih razreda četverogodišnjih zanimanja na kazališnu predstavu *Sutra (ni)je novi dan* u izvedbi Teatra Exit.

Predstava je autorski projekt **Ivice Boban** i mladih glumaca koji su svojom virtuoznom igrom osvojili simpatije naših učenika. Glumci se na temelju mnogostrukosti svojih osobnih, profesionalnih i društvenih identiteta u predstavi transformiraju u niz različitih likova. Stalnim promjenama perspektive, od jednog lika do drugog, predstava ispovijeda djeliće njihovih života, njihove potresne priče koje se i nas tiču.

Predstava je odraz problematične stvarnosti u kojoj živimo i načina kako bježimo od nje. Gledamo što se događa u dehumaniziranom svijetu interesa i profita, lažnih obećanja, u svijetu u kojem je sve važnije od ljudi i njihovih sudbina.

Priča je to o običnim ljudima, njihovim osamljenostima, dvojbama i strahovima... o ljudima kojima se dogodio život kakav nisu željeli, kojima je sadašnjost teško podnošljiva, a budućnost neizvjesna.

Bez obzira na sve te potresne priče, u isto vrijeme smiješne i gorke, predstava završava porukom da čovjek mora krenuti dalje, s vjerom i nadom da će biti bolje i da je, bez obzira na sve... *sutra ipak novi dan*.

Rekli su o viđenom (predstavi: Sutra (ni)je novi dan)

Matija Hatlak (2. ET.): Predstava me oduševila, a vjerujem i većinu mojih prijatelja. Bilo je smijeha, ali i trenutaka u kojima nam, zapravo, i nije bilo do smijeha... prepoznali smo teške situacije koje se događaju i u našem okruženju, u našim životima. Glumci su bili odlični, vidi se da su u svoj posao uložili puno truda i energije. Posebno me se dojmio Želimir, „hobotnica“ koji nam je detaljno demonstrirao svoju vještinu „operiranja“ po tramvajima kako bi preživio. Na kraju, on čini nešto neobično, što ni sam sebi ne može objasniti - daruje poveću svotu novaca, kako kaže, onima kojima je potrebniji. Mislim da je tu dijelom i poruka ove predstave.

Jurica Krajačić (2. ET.): Predstava mi se jako sviđjala. Ima teških i mučnih situacija, i to je naša stvarnost, ali ima i smiješnih scena u kojima se likovi šale na vlastiti račun. Shvatio sam da je važno promijeniti svoje loše navike kako bismo svom životu dali smisao i živjeli bolje.

Volim jednu Gogu

Matija Juras, 4. STI

Upoznao sam jednu Gogu,
oborila me s nogu...
Zavrtjela me oko malog prsta
te dala poljubac, kaže da je od sveg srca.
Od tog dana spavati, učiti ne mogu,
mislim samo na tu Gogu.
Nakupile su se i jedinice u imeniku
jer svaki sam dan na satu gledao njezinu sliku
u svom novčaniku.
Nešto se čudno u zadnje vrijeme sa mnom događa
kad vam to primijeti i moja mama.
„Ljubav je to“, kaže ona, „zavrtjela ti glavu, je li?“
„Da, majko, a kako i ne bi...
Zaljubio sam se u jednu Gogu
koja me oborila s nogu...“
„Što, molim?! Kako???
Zamisli, Matiju oborila s nogu?!“
A tek da znala je da mi je napunila i jedinice u imenik
dok sam gledao na satu njezinu sliku u svom novčaniku!
„Ne razumijem, molim?“
„Jedinice u imeniku
dok gledaš njenu sliku?“
„Ajde bok, sad žurim!“
„Kud ćeš, stani?!“
„Ne mogu, majko, srce zove.“
Oborila me s nogu
i sad više bez nje ne mogu.
Idem do nje
da joj kažem:
„DA, VOLIM TE!“

Ljubav je tako kratka, a zaborav tako dug

Mateo Šafarić, 4. ET,

Nekada hodali smo velikim koracima,
koračali preko svega i bili iznad svakog stvorenja,
hvatali zvijezde, igrali se mjesecom, a sada ostala
su samo divna sjećanja na ta davno izgubljena vremena.

E, da mi je bar na jednu sekundu, jedan djelić sekunde,
ma na kratak trenutak, još jednom osjetiti tvoj zagrljaj,
tvoj smiješak u poljupcu, tvoj dodir... ma nije važno što,
samo da osjetim da si tu, kraj mene,
bio bi mi to najveći dar od Boga

Oko mene sada je svuda uvelo lišće,
magla kroz koju je nemoguće išta vidjeti.
Puše hladan vjetar koji ledi krv u žilama,
baš kao i u meni nakon što sam te izgubio, anđele.

Još uvijek u sebi nosim onaj osjećaj dok smo sjedili na klupici,
toplom poljupcima grijali jedno drugo. U nama je bilo proljeće,
ptice su radosno pjevale mada je oko nas bio divan bijeli pokrivač
gdje god je pogled sezao.

Nakon svega, ostale su mi divne uspomene, pokoja slika koja je zabilježila divan trenutak u tvom zagrljaju i beskrajno vrijeme koje će izbrisati sjećanje na tvoje divne oči koje mi uvijek izmame osmijeh na lice.

„Imati nekoga tko svaki trenutak misli na tebe, želi biti tu, kraj vas u svakom trenutku, želi potpuno ući u vaš život i učiniti ga beskrajnim, e, to je ljubav.“

SVIJET VOLI POBJEDNIKE

REZULTATI NATJECANJA 2012./13.

ŽUPANIJSKA

Ime	Prezime	Razred	Disciplina	Osvojeno mjesto	Mentor	Prijedlog za državno	
1	Nikola	Jambrović	1. ET ₂	matematika	1.	Daniela Penić	
2	Stjepan	Turk	1. ET ₃	matematika	2.	Daniela Penić	
3	Filip	Kralj	2. ET ₄	matematika	3.	Sanja Loparić	
4	Filip	Kralj	2. ET ₄	fizika	2.	Nikola Jug	
5	Kristijan	Peter	4. ET ₄	fizika	2.	Rudolf Horvat	
6	Mateo	Šafarić	4. ET ₄	fizika	2.	Rudolf Horvat	
7	Sebastian	Petek	2. ST ₁	engleski jezik	1.	Mateja Žerjav	
8	Filip	Budiša	2. ET ₃	engleski jezik	2.	Dragica Vugrin	
9	Lovro	Šarić	2. ET	engleski jezik	3.	Mateja Žerjav	
10	Filip	Matjašec	4. ET ₂	engleski jezik	1.	Dragica Vugrin	
11	Ivan	Slamek	4. ST ₁	engleski jezik	2.	Valerija Šercer	
12	Filip	Mesarić	4. ET ₃	InfoKup - osnove informatike	1.	Krešimir Kočiš	
13	Matej	Matoš	4. ET ₃	InfoKup - osnove informatike	3.	Kristinka Blažeka	
14	Filip	Budiša	2. ET ₃	InfoKup - algoritmi	1.	Kristinka Blažeka	
15	Matija	Bogdan	3. ET ₂	InfoKup - algoritmi	1.	Kristinka Blažeka	
16	Patrik	Borković	4. ET ₃	InfoKup - razvoj softvera osnove i mjerenja u elektrotehnici (prednatjecanje)	1.	Krešimir Kočiš	DA
17	Filip	Budiša	2. ET ₃	osnove i mjerenja u elektrotehnici (prednatjecanje)	2.	Damir Štampar	DA
18	Benjamin	Horvat	3. ST ₁	tehnička mehanika (prednatjecanje)	2.	Hasib Topčagić	

ŠKOLA OKRENUTA BUDUĆNOSTI

(županijski prvak i jedan od najinformatičara Lijepe naše **Patrik Borković** svojom aplikacijom unapređuje nastavu i svojim nastavnicima pomaže u radu)

Najbolji među najboljima

Primošten je ove godine, od 17. do 20. ožujka ugostio najinformatičare Lijepe naše. Među najboljim školarcima koji računalnim tehnologijama svima nama nastoje otvoriti nove horizonte i naš je Patrik Borković.

Svojom aplikacijom Patrik pomaže nastavnicima

Maturant Tehničke škole Čakovec, budući tehničar za računalstvo, Patrik je plasman na državno natjecanje izborio osvojenim prvim mjestom u kategoriji *razvoj softvera* na županijskom natjecanju *INFOkup*. Njegov rad pod nazivom *Teacher* aplikacija je kojoj je prvenstvena namjena primjena u učionici, a nastavnicima uvelike pomaže u radu. Putem te aplikacije nastavnici u realnom vremenu mogu vidjeti što učenici rade na svojim računalima – npr., nastavnik može svima ili odabranim učenicima uključiti ili isključiti korištenje interneta te upotrebu tipkovnice ili miša, a može im i dostaviti neku datoteku (ispit) ili je uzeti s njihovog računala. Aplikacija također omogućuje da se slika s računala nastavnika prenosi na učenička računala (ukoliko nema projektor, npr.) i sl.

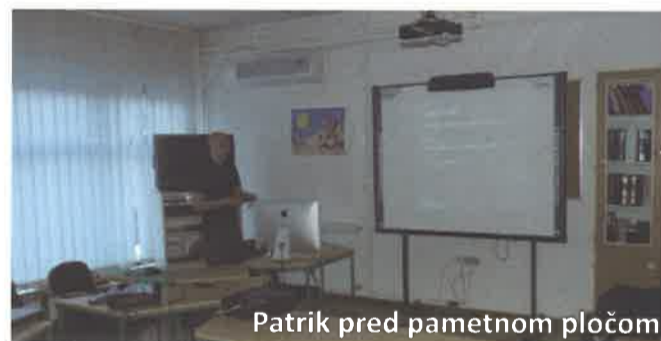
Patrik je na aplikaciji radio oko godinu dana i to je razdoblje bilo ispunjeno konstantnim učenjem novih stvari u vezi programiranja, a u svemu ga je poučavao, vodio i pomagao mu njegov profesor, mentor **Krešimir Kočiš**, dipl. ing.

Škola u kojoj se znanja stječu i izvan nastavnih programa

Da je Tehnička škola Čakovec škola okrenuta budućnosti potvrđuje i saznanje da svojim učenicima, koji su za to zainteresirani, omogućuje rad na projektima, učenje novih tehnologija te stjecanje dodatnih znanja koja nisu propisana nastavnim programom. (kk)

DRŽAVNA

Ime	Prezime	Razred	Disciplina	Osvojeno mjesto	Mentor	
1	Nikola	Goričanec	3. S ₂	tokarenje	2.	Drago Klemenčić
2	Benjamin	Horvat	3. ST ₁	tehnička mehanika	7.	Hasib Topčagić
3	Mihael	Goričanec	3. ST ₁	tehnička mehanika	8.	Hasib Topčagić
4	Matija	Juras	4. ST ₁	strojarske konstrukcije	5.	Jasminka Jelačić
5	Mihael	Zorković	4. ST ₁	strojarske konstrukcije	8.	Jasminka Jelačić
6	Vedran	Špiranec	3. ET ₁	upravljanje i regulacija	8.	Zlatko Leček
7	Matija	Trupković	3. ET ₁	upravljanje i regulacija	9.	Zlatko Leček
8	Filip	Budiša	2. ET ₃	osnove i mjerenja u elektrotehnici	10.	Damir Štampar

Patrik pred pametnom pločom

Vedran

Matija s mentoricom J. Jelačić

Nikola

Filip

Matija stoji treći zdesna u gornjem redu

Dojmovi s državnog

Patrika Borkovića iz 4. ET₃

Patrik Borković, budući tehničar za računalstvo, rekao nam je nešto o svom iskustvu i iznio dojmove s ovogodišnjeg državnog natjecanja INFO kup u Primoštenu na kojem je osvojio drugo mjesto u kategoriji razvoj softvera.

- Natjecanje se održalo se od 17. do 20. ožujka, s time da smo se prvi dan smjestili u hotelske sobe i svečano je otvoreno natjecanje, a zadnji dan podijeljene su nagrade i natjecanje je svečano zatvoreno. Organizacija je u kategorijama algoritmi i osnove informatike bila odlična, dok je u kategoriji razvoj softvera bilo problema s internetom, ali je domišljatost samih natjecatelja i to spasila. Nadam se da će se sljedeće godine, s povratkom Hrvatskog saveza informatičara, situacija popraviti i da se takvi problemi neće javljati. Spomenut ću da je ove godine konkurencija u svim kategorijama bila žesća nego ikad!

Čestitam svim natjecateljima koji su ostvarili dobar plasman, ali i ostalima koji su među najboljima u državi. Smatram da je INFOkup na dobrom putu da proširi svoje kapacitete i time još više motivira sve talentirane učenike u Hrvatskoj.

Bravo, Patrik!

Nikola i mentor D. Klemenčić (prvi i drugi slijeva) u društvu najboljih

Naši najbolji strojari

Na državnom natjecanju u disciplini *strojarske konstrukcije* u Strojarskoj tehničkoj školi Frana Bošnjakovića u Zagrebu 18. i 19. travnja 2013. godine visoko 5. mjesto zauzeo je **Matija Juras**, a 8. je bio **Mihael Zorković**, obojica učenici 4. razreda, zanimanja računalni tehničar za strojarstvo. Njih je poučavala, usmjeravala i vodila mentorica **Jasminka Jelačić**, dipl. ing.

Na istom natjecanju, ali u disciplini *tehnička mehanika*, učenici 3. razreda, zanimanja računalni tehničar za strojarstvo, **Benjamin Horvat** i **Mihael Goričanec** plasirali su se na 7. i 8. mjesto. Njih je poučavao profesor **Dragutin Kelin**, dipl. ing., a za natjecanje pripremao mentor **Hasib Topčagić**, prof.

NEUMORNINI IDU DALJE

(crtica s državnih natjecanja TŠČ-ovaca u područjima strojarstva, brodogradnje i metalurgije)

... zapisao **Hasib Topčagić**, prof.

Znanjem prkosimo krizi

Usprkos sveopćoj krizi, nošeni težnjama za novim i višim znanjima, u Tehničkoj školi Čakovec i dalje se njeguju načela znanosti i slobode poučavanja na višim razinama srednjoškolskog odgoja i obrazovanja. To pokazuje i sudjelovanje učenika naše škole, već niz godina, na mnogim županijskim, međuzupanijskim i državnim natjecanjima učenika. Tako je i ove godine, zahvaljujući prvenstveno hrabrim, nadarenim i neumornim učenicima i njihovim širokogrudnim profesorima, naša škola, jedna od rijetkih, prisutna na državnim natjecanjima učenika u stručnim znanjima i sposobnostima.

Državna natjecanja učenika iz obrazovnog sektora strojarstvo, brodogradnja i metalurgija održana su pod pokroviteljstvom Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Društva za strukovno obrazovanje, Grada Zagreba i odgovarajuće srednje škole u Zagrebu.

Matija, Mihael, Benjamin i Mihael s mentorom H. Topčagićem

Na državnom natjecanju u Industrijskoj strojarskoj školi u Zagrebu 18. i 19. travnja 2013. godine, u disciplini *tokar i srodna zanimanja, područja obrade i montaže*, učenik **Nikola Goričanec**, učenik 3. S₂ razrednog odjela, pod vodstvom mentora **Drage Klemenčića**, prof., zauzeo je visoko 2. mjesto.

Na državnom natjecanju u Tehničkoj školi Ruđera Boškovića u Zagrebu 19. travnja 2013. godine u disciplini *tehničar za mehatroniku* sudjelovala su dva učenika 3. razreda, zanimanja tehničar za mehatroniku. Pod vodstvom mentora **Zlatka Lečeka**, dipl. ing., **Vedran Špiranec** na tom je natjecanju bio 8., a **Matija Trupković** 9.

Spremni za nove izazove

Strojarske konstrukcije kompleksan su nastavni predmet za čije su razumijevanje i svladavanje neophodna znanja više temeljnih i stručnih predmeta. Tehnička je mehanika, uz matematiku, temelj tehničke struke. Tokarenje je jedna od temeljnih obrada materijala, dok je mehatronika relativno nova interdisciplinarna struka koja objedinjuje strojarstvo, elektrotehniku, računalstvo i optiku.

Stoga je i uspjeh naših učenika izuzetan i velik, pa je i njihov ponos, ponos naše škole, svih naših nastavnika i nas mentora još veći.

Nikola za vrijeme pisanja ispita

Iza nas su županijsko i državno iz strojarstva

Industrijska strojarska škola Zagreb i Strojarska tehnička škola Frana Bošnjakovića Zagreb u petak, 22. veljače 2013. ugostile su učenike i njihove mentore iz 13 srednjih škola Hrvatske koje obrazuju učenike u području strojarstva. Među njima se našlo i 6 učenika iz Tehničke škole Čakovec koji su se natjecali u 3 kategorije.

Učenici trećeg razreda **Benjamin Horvat** i **Mihael Goričanec** natjecali su se u kategoriji *tehnička mehanika (statika i čvrstoća)*, a u pripremanju za natjecanje vodio ih je profesor **Hasib Topčagić**, dipl. ing. U kategoriji *strojarske konstrukcije* natjecali su se učenici četvrtog razreda **Matija Juras** i **Mihael Zorković**. Njihova mentorica je profesorica **Jasminka Jelačić**, dipl. ing.

Profesor **Drago Klemenčić** učenike **Nikolu Goričanca** i **Dominika Kosa** pripremao je za natjecanje u kategoriji *tokar i srodna zanimanja područja obrade i montaže*. Osim teoretskih znanja, oni su morali pokazati i praktična znanja i vještine izrađujući predmet prema nacrtu na tokarskom stroju. Praktičan rad obuhvaćao je različite operacije tokarenja: vanjsko tokarenje, čeno tokarenje, izradu utora, konusa, navoja i skidanje bridova.

Slijedeći tradiciju, naši učenici i ove su godine izborili plasman na državno natjecanje. Benjamin, Mihael G. Matija, Mihael Z. i Nikola u travnju su u Zagrebu odmjerili snage s najboljim strojarima u državi. (kp)

Mihael Zorković:

Pripreme za natjecanje imali smo svake subote po 3 školska sata na kojima smo intenzivno rješavali praktične zadatke s natjecanja od prošlih godina te se konzultirali s našom mentoricom oko nejasnoća u teorijskom dijelu. Ovo je moje prvo natjecanje na međuzupanijskoj razini, ali je Matija Juras bio prošle godine na natjecanju iz tehničke mehanike također u Strojarskoj tehničkoj školi Frana Bošnjakovića te se i onda plasirao na državno natjecanje. Ja mislim da je bilo odlično, lijepo su nas dočekali i brinuli se da imamo što prigristi i popiti. Škola je ono, ogromna. Kad su rezultati natjecanja bili obješeni na oglasnu ploču, bio sam veoma iznenađen, ugodno naravno, jer su moja očekivanja bila da neću proći zbog navodno teške konkurencije. No, ozbiljnu konkurenciju dobili smo tek u dečkima iz Krapine i Oroslavlja.

Dominik

Ugostili smo mlade tehničare

... zabilježili profesori Darinka i Žarko Bundalo

Najbolji mladi tehničari Međimurja u prostorima TŠČ-a

I ove je godine Tehnička škola Čakovec bila domaćin osnovcima Međimurja u natjecanju iz ovećeg popisa vrlo raznolikog tehničkog stvaralaštva: fotografije, mladih poduzetnika, robotike i robotskog spašavanja žrtve, maketarstva i modelarstva, graditeljstva, radioorijentacije, raketnog modelarstva, zrakoplovnog modelarstva, elektrotehnike, elektronike, strojarskih konstrukcija, obrade materijala. Na ovogodišnjoj smotri tehničke kulture sudjelovalo je 143 učenika te 45 mentora i članova povjerenstava, a uz to 50-ak domaćina (djelatnika i učenika). Uz predvorje, učionice, laboratorije, tehničku opremu i stručni profesorski tim, učenicima i njihovim mentorima Tehnička škola Čakovec bila je na raspolaganju u cjelokupnoj organizaciji smotre/natjecanja, kao i prezentaciji svojih školskih programa, zanimanja koja TŠČ obrazuje, djelatnosti, aktivnosti i planova za budućnost.

Ciljevi nastave i izvannastavnih aktivnosti

Poticati i osposobljavati mlade naraštaje za rad, kreativnost i stvaralaštvo, tehničku inovativnost... višestruko je korisno, važno i značajno. Osposobljavamo ih za tržište rada, podržavamo u druženjima uz stvaralačku i natjecateljsku atmosferu, podržavamo njihove konstruktivne igre. Pomažemo im da kreativno ispune svoje slobodno vrijeme te radosno i istraživački uče.

Zasluzni za organizaciju

Vodeći organizatori 55. natjecanja mladih tehničara su **Željko Medved**, predsjednik Zajednice tehničke kulture Međimurske županije, te ravnatelj Tehničke škole Čakovec **Dražen Blažeka**.

U pripremanju za natjecanje i realizaciji Otvorenih vrata TŠČ-a sudjelovali su i učenici 3. E1 **Matej Cmrečnjak**, **Matej Horvat**, **Krešimir Hudin**, **Josip Kemec**, **Marin Maček**, **Božidar Moharić**, **Marko Novak**, **Davor Pajtak**, **Kristijan Pavlic**, **Ivan Pintarić**, **Mirko Mlinarić** i **Denis Glavina** te **Petar Perčić**, **Mihael Zorković**, **Danijel Kopačević**, **Ivan Slamek**, **Josip Ludaš** i **Dino Šafarić** iz 4. ST1 razrednog odjela.

Jedan od domaćina mladim tehničarima bio je i profesor **Branko Stanić**

TEHNIČARI U AKCIJI (i umjetničkom zanosu)

RECEPT ZA FRANCUSKE MADELAINE

12,5 dag šećera, 12,5 dag brašna, 12,5 dag mastaca,
3 jaja, malo soli, 6 dag samljevenih badema,
1 žlica narančina soka, 1 žličice ekstrakta vanilije
i za podmazivanje kalupčića – maslac

Pomiješajte prosijano brašno i šećer, dodajte blago rastopljen maslac
miješajući lopaticom za tijesto. Uz nastavljeno miješanje dodavati jaja,
sol, sok, ekstrakt vanilije i badema. Neka tijesto odleži oko 1 sat u
hladioniku.

Zagrijte pećnicu na 200°C, utisnite žličicom ili špricom za kremu
komadiće tijesta u kalupčiće i pecite ih 15 minuta na srednjoj prečdi.

P.S.

Za ovaj recept garantiramo, no, na Internetu možete naći puno
različitih recepata za iste kolačiće. Birajte po svojoj želji!

Uredila Darinka Bundalo, prof.
Fotografirala Sandra Vidović, dipl. bibl.
Kompjutorski obradio Žarko Bundalo, prof.

Maštam o budućnosti

Bila je nedjelja. Pozvala sam roditelja na ručak.

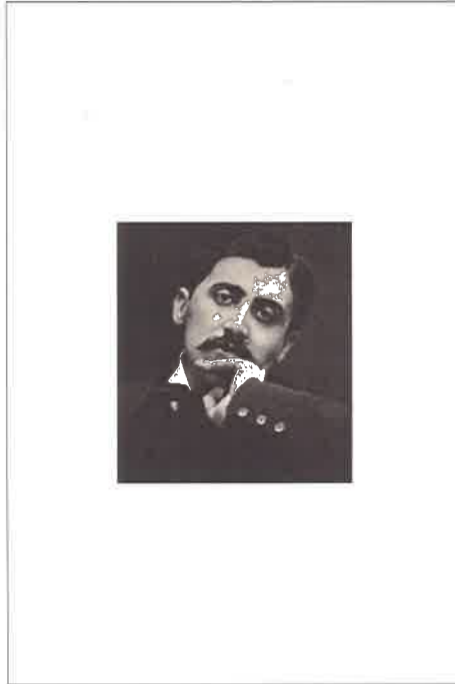
Nisam stigla ranije ispeći kolače, nego taj dan uzeh onu moju kuharicu (koju mi je mama darovala za 35. rođendan), htjela sam neki brzinski recept. Iz knjige mi ispadne papirić s receptom, pisan maminim rukopisom: „Ispeći ih, vratit će te u djetinjstvo! Tvoja mama.“ Iznenadila sam se i odlučila baš to „nešto“ ispeći. Pripremila sam sve sastojke i kolačiće stavila u pećnicu. Došao je tada moj suprug i rekao da mu skuham čaj jer se osjećao „nekako prehladeno“. Imala sam lipu, a budući da je bila nedjelja, nisam mogla otržati u prodavaonicu po neki drugi. Skuhala sam čaj taman kad su i kolačići bili gotovi.

Stigoše roditelji, lijepo smo ručali uz pričanje o svemu i svačemu, kako to obično biva među bliskim ljudima... Donijela sam na stol desert i čajnik. Mama se samo nasmiješila. Prva sam zagrizla da vidim kakav je taj brzinski kolačić koji sam... Hej! Preplavio me nekakav osjećaj. Baš ugodni! Baš lijepi! Rekla sam mami: „Ovo me trebalo vratiti u djetinjstvo po tvom naputku uz recept, ali, kao što vidiš, nije me. Tu sam.“ Ona je rekla: „Ha, kaj moreš! Kriva pretpostavka.“ Isti tren, uz drugi gutljaj i zagriz, sjetila sam se svojih školskih klupa, prijatelja i nastave hrvatskog, sretnih dana mladog života... Svega! I Prousta! I kako sam uz maminu tihu asistenciju pekla kolačiće za domaću zadaću. I profesorica je ispekla sasvim male kugločiće. Razred pun mirisa! Bili su po istom receptu, a izgledali su sasvim različito.

Rekla sam mami: „Imala si pravo, vratili su me u djetinjstvo!“ Ponovo se nasmiješila. Kao da kaže: „Znala sam.“

Takvi osjećaji nas razdragaju, upotpune, i vrijedi za njih živjeti.

Patricija Mesarić

PROUST UZ KOLAČIĆE I ČAJ – iz profesoričnih biješki

*Moram se ispričati, moja domaća zadaća je zagorela!

*Malo su mi se osmislili ti madlenčići!

*Ja tu DZ nemam jer mi mama nije bila doma.

*To su moji prvi kolačići u životu! (Mislim i zadnji.)

*Se je točno po receptu, a drugački od sehi!

*I meni to budi sjećanja, al' ne na moje djetinjstvo, neg na betežnoga Prousta.

*Isusek, ak' su si romani z ciklusa ovak zabavni, ja to nem čital!

*Proust nas potiče da čeprkamo po sebi i izvlačimo iz prašine i mraka mala svjetla.

*Ima u svemu tome nekaj, al' ne znam kaj!

*A imamo li nekog pisca koji je to isto doživio s kotlovinom, pa da drugi tjedan umjesto čajanke...

*A nije li nam taj Marcel možda utajio rum u lipovom čaju?

*Viš, viš, tvoje su madlenice zbilja bolje - predlažem da najprvo tvoje pojedem, a onda svoje!

*Što ti je pomagao zadaću speći? Mama, baka ili sestra?

*Matulin, reći tati ljubiju da mu je dobro zišla tvoja zadaća!

12

Vrijeme prolazi, što li nam donosi?

Bit će i to sve jednom „jednom davno“.

Živim u starom štaglju sa svojom ženom, djecom, unucima, snahama, zetovima... Prokleta neimaština! Gladna djeca trče uokolo i čekaju nedjeljni ručak. Snahe režu papriku i luk, a moja žena ponovo prosi susjede da nam posude peć. Nismo baš u dobrim odnosima sa susjedima jer živimo u njihovom štaglju. Žena još nije ni vatru naložila (stvarno je nesposobna, ne zna ni krumpir oguliti!), pa sam morao otići u svoj stari audi A5 po šibice. Kad smo se najeli, ostalo je malo juhe u loncu. Nismo imali kamo baciti hranu, pa su unuke Magdalena i Ena tu juhu rastočile svakome u šalicu u kojima smo prije neki dan, kad smo kuhali čaj, imali cvjetice i listiće lipe. Te unučice sam najviše volio. Iskombinirao sam njihova imena i dobio Maglena. Ta juhačaj je bilo nešto vrlo odvratno. Fuj! Tako bljutavo da mi se cirkulacija zaštopala kao od ribanih krumpira. Ali potresla me ta kombinacija! Sjetio sam se 4. razreda u srednjoj, kad smo u školi pijuckali čaj, papali kolačiće i čitali Prousta. Taj osjećaj, ta hrpa prijatelja, ta bezbrižna mladost... toliko me sve to razveselilo! Doduše s fuj okusom u ustima!

Ma, kažem vam, skoro sam doživio srčani udar! A tko bi vam onda ovo napisao?

Petar Horvat

PROUST u 4. ET₄

Tehnička škola Čakovec
na pragu jeseni 2012.

Možda me jednom, puno kasnije, čaj i kolačić „vrate“ u moj razred, na sat hrvatskog

Jako sam se iznenadio kad je profesorica rekla da za sat hrvatskog ispečemo (za domaću zadaću!) kolačiće i donesemo osušen domaći lipov čaj. „Imat ćemo čajanku u razredu uz čitanje Prousta i evociranje svojih uspomena na djetinjstvo.“ Zvučalo je čudno i smiješno. Mi smo 4. razred srednje i preveliki smo za čajanke. Baš me zanimalo kako će to ispasti.

Počeo je sat, profesorica je s razrednim dežurnima natakala čaj u naše šalice, zamirisali su kolačići madeleine. Pročitali smo ulomak iz Proustovog romana koji govori o snazi sjećanja baziranog na osjetu mirisa i okusa, o važnoj stvari da je racionalnost tu beskorisna, a spontanost i intuitivnost važne... Raspričali smo se uz blagovanje i o svojim uspomenama na djetinjstvo.

Bilo je baš lijepo. Možda će i mene, kao Prousta, jednog dana čaj s kolačićem vratiti u ovo sada u školi, u moj dragi razred, na hrvatski... Da u nekim ozbiljnim godinama ponovo budem sretan i mlad.

Ivan Fažon

1

Put putujemo i znanja stječemo

Izletom u Istru sadržaje iz povijesti, geografije i hrvatskoga jezika stopili u jedno

Najlakše učimo sudjelujući, gledajući i doživljavajući. To je bio i jedan od glavnih razloga što su profesori geografije, povijesti i hrvatskoga jezika naše škole organizirali stručni izlet u Istru.

Učimo putujući

Četrdesetak je učenika Tehničke škole Čakovec, u pratnji svojih profesora, krenulo put Istre. Prolazeći kroz nekoliko geografskih regija, iznenadile su nas razlike u vremenskim prilikama. Krenuli smo obasjani suncem, a u Gorskom kotaru dočekale su nas gusta magla i kiša. Snijeg, koji smo u našem lijepom Međimurju zamalo već i zaboravili, zadržao se gotovo cijelim putem do cilja. Tako smo, ne otvorivši knjigu ili računalo, naučili (uočili) razlike u prirodno-geografskim cjelinama Hrvatske. Prolazeći kroz tunel Učku, shvatili smo važnost te poveznice između kontinentalne unutrašnjosti i mora.

U prapovijesti

Naše prvo odredište bio je Roč, malo mjesto utemeljeno još u prapovijesti, opasano kamenim zidovima podignutim davne 1064. godine. Na zidinama grada postavljena je spomen-ploča glagoljašu **Jurju Žaknu** koji je za tisak priredio prvu hrvatsku knjigu prema *Misalu kneza Novaka* iz 1368. godine. Tu je i kapelica, Crkva svetog Roka iz XIV. stoljeća, župna Crkva svetog Bartola iz XIV. stoljeća te Područna škola Roč u čijem nas je dvorištu žamor učenika uvjerio da u vrlo tihom i pustom mjestu ima života i veselja.

Alejom glagoljaša do najmanjeg grada na svijetu

Od Roča smo prema najmanjem gradu na svijetu Humu krenuli *Alejom glagoljaša*. *Aleja* je spomenik glagoljici koji spaja dva važna glagoljska središta: Roč i Hum. Na putu dužine 7 kilometara nalazi se 11 spomenika: *stup Čakavskoga sabora, stol Ćirila i Metoda, katedra Klimenta Ohridskoga, lapidarij, klanac hrvatskoga Lucidara, vidikovac Grgura Ninskoga, uspon Istarskoga razvoda, zid hrvatskih protestanata i heretika, odmorište Jurja Žakna, spomen otporu i slobodi te gradska vrata Huma*. Iako je padala kiša, dio puta prošli smo pješice i zaustavili se kod pojedinih spomenika.

Najmanji grad na svijetu Hum trenutno ima 17 stanovnika. Status grada dobio je jer ima sve značajne objekte za upravljanje i javnu djelatnost, a i župana koji se bira na godinu dana. Našli smo otvorene dvije suvenirnice iz kojih bi bila šteta izaći, a ne kupiti neki od mnogobrojnih suvenirna ovog živopisnog gradića.

Sjet na Odiseja

U Puli smo posjetili *Arenu*, pregledali bakrenu maketu grada postavljenu nedaleko *Arene*, prošli uskim kamenim uličicama do Trga svetog Tome na kojem se nalazi pulska *Katedrala*, zatim *Augustov hram* i zgradu gradske vijećnice. Prošli smo ispod *Slavoluka Sergijevaca*, a kavu smo popili u kavani *Ulaks* u kojoj je slavni pisac **James Joyce** pisao svoj roman. (TS)

Flota mira – Mirno more

... sjećanje sudionika Flote Benjamina Horvata iz 3. ST₁

Jedrenje Jadranom u okviru flote mira - Mirno more održalo se od 15. do 22. rujna 2012. U floti je sudjelovalo 108 jedrilica iz svih krajeva svijeta, od toga osam hrvatskih brodova. Kao i prijašnjih godina, dva broda bila su rezervirana za međimurske srednjoškolce. Njima su se se po prvi put priključile i kolege iz Varaždina, također s dva broda. Prilikom za sudjelovanje dobili su nadareni, višestruko nagrađivani i najbolji učenici međimurskih srednjih škola - **Iva Plavljančić, Matija Pongrac, Anja Dobranić, Tanja Novak, Majkl-Mišel Kodba** i **Mate Maglov** koji su zajedno sa mnim, profesoricom **Ljiljanom Ille** i skiperom **Gordanom Vrbancem** činili posadu prvog broda, dok su na drugom brodu bili **Petra Lapat, Indira Marciuš, Janja Palačić, Anja Škvorc, Iva Muminović, Karlo Kocijan** i **Lovro Hrženjak** u pratnji profesorice i skipera. Putovanje je započelo 15. rujna 2012., u jutarnjim satima. Iz Međimurja smo autobusom krenuli prema Biogradu u kojem nas je čekao spreman brod. Nakon ukrcavanja, slijedio je poučan sat o upravljanju jedrilicom, pravilima ponašanja i osnovnim vještinama potrebnim za boravak na brodu. Tijekom jedrenja obišli smo Biograd, Vodice, Šibenik, Skradin i još mnoge druge obalne gradove u kojima smo imali organizirane izlaske, razne radionice, debate, sportska natjecanja i mnoge druge aktivnosti. Srećom, vrijeme nas je poslužilo, more je bilo toplo, a vjetar idealan za jedrenje. Bio je to predivan tjedan koji, vjerujem, nitko od sudionika nikad neće zaboraviti. Putovanje je završilo 22. rujna 2012. dolaskom u Čakovec s pjesmom *Majko stara*, uz pratnju gitarista Kocijana. Ostat će mnoge uspomene vezane uz društvo, brod, izlaske, život na brodu, zalaske sunca, kupanje i dogodovštine koje smo prošli.

Druženje uz kraj nastavne godine

... dojmove zabilježili **Vanja Drvoderić** i **Filip Kralj** iz 2. ET₃

Razredni odjeli 2. ET₃, 2. ET₄ i 2. ST₁ sa svojim su razrednicima u subotu, 18. svibnja 2013. bili na jednodnevnom izletu – ekskurziji u Hrvatskom zagorju, tj., Trakošćanu.

Od interijerskih prostora posjetili smo vitešku sobu, lovačku dvoranu, glazbeni salon, atelier slikarice Julijane Erdoedy i zbirku oružja.

Poseban interes izazivala je zbirka portreta obitelji Drašković i njihovih rođaka.

Slobodno vrijeme iskoristili smo za druženje i proveli smo ga u zabavnoj atmosferi uz svirku harmonike, gitare i nekih improviziranih instrumenata. Prošetali smo uz jezero, neki su se čak i provozali pedalinama, dok su drugi ganjali loptu. Bilo nam je kao u pjesmi *Sunce je pičilo, a mi smo roštiljali*. Uglavnom, dan je prebrzo završio.

Razrednici su ispunili naša očekivanja i ponašali su se u skladu s njima.

Kralj - kralj svih zabava

TŠČovci na adventu u Klagenfurtu

... o dojmovima piše Emanuel Sever iz 4. ET

Učenje uživanjem

Nakon Graza prošle godine, profesorice stranih jezika ove su godine svoje učenike maturantskih razreda povele na božićni sajam u Klagenfurt. Osim vidjeti prekrasno uređen grad s milijun žaruljica, ukrasa i raznovrsnih štandova, cilj našeg putovanja bio je dosadašnja saznanja iz njemačkog jezika primijeniti u stvarnoj komunikaciji, upoznati i proširiti znanja o austrijskim običajima i kulturi te predblagdansko vrijeme obogatiti družeći se s prijateljima i profesorima

Upoznavanje znamenitosti

Prije ulaska u grad, odvezli smo se do najtoplijeg alpskog ledenjačkog jezera *Wörthersee* čije se ime nalazi i u službenom nazivu grada. Slijedili smo rijeku Glan koja zimi smrzne, a ljeti je odredište kanuista. Prošli smo i pokraj parka *Minimundus* koji je zimi zatvoren, ali smo preko ograde uspjeli vidjeti umanjenu verziju Eiffelovog tornja, pokraj montažnog sportskog stadiona *Sportpark Klagenfurt* izgrađenog za Europsko nogometno prvenstvo 2008. godine, uz *Seepark hotel* koji izgleda vrlo neobično i moderno.

Šetnja renesansom

Naša šetnja renesansnim gradom započela je kod *Gradskog kazališta*. Hodajući prema centru, prošli smo kraj *Rathausa* (gradske vijećnice) i *Stadthausa*, zaustavili smo se u dvorištu *Landhaus* (Koruškog parlamenta), zastali kod fontane *Lindworm* i poslušali legendu o tome kako je Klagenfurt osnovan na mjestu na kojem je ubijen zmaj *Lindworm* koji je živio u obližnjoj močvari. U centru se nalazi i spomenik *Wörthersee Mandlu*. Ušli smo u gradsku katedralu svetog *Egida* te prošli ulicama s prekrasnim renesansnim građevinama.

Kad se smračilo, iznad naših glava upalilo se tisuće žaruljica, a osvjetljena božićna drvca stvarala su prekrasan ugodaj. Sve je vrvjelo ljudima i štandovima punim suvenira simboličkih cijena. Iako kišovito, ozračje u renesansnom gradu tijekom adventa veoma je ugodno. Hodajući gradom, primijetili smo da se u svakom njegovom dijelu širi specifičan miris koji uvelike pridonosi ugodnoj atmosferi. Grad je prekrasno ukrašen te se već na prvi pogled primjećuje da se pazilo na svaki detalj. Prilikom dolaska u golemi shopping centar, jasno se vidi ljubaznost lokalnih ljudi prema turistima. U ovo doba godine tamo ima puno turista s naših prostora. Uspjeli smo osjetiti i kvalitetu ugostiteljskih objekata kad smo u ugodnoj atmosferi popili neki topao napitak.

E, da je duže trajalo...

Vidjevši sve te krasote, primijetili smo da jedan dan nije dovoljan za upoznavanje svih čari tog predivnog gradića na jezeru. Vratili smo se puni dojmova i s nestrpljenjem iščekujemo sljedeći izlet.

Saludos desde España od ovogodišnjih vicematuranata

U gradu heroju VUKOVARU

Krenuli smo pokloniti se našim herojima

Vukovar, nekad naša najveća luka na Dunavu, danas samo sjena svoje nekadašnje veličine i uspomena na Domovinski rat.

Učenici prvih i drugih razreda Tehničke škole Čakovec sa svojim su profesorom povijesti **Markusom Pilićem** te profesorom politike i gospodarstva **Ivanom Mlinarićem** 8. studenoga 2012., petu godinu zaredom, posjetili hrvatski grad heroj Vukovar.

Trpinjskom cestom do najboljih mjesta naše Hrvatske

Na Trpinjskoj cesti, pri ulasku u Vukovar, dočeka nas je gospodin **Martin Nedić**, ratni heroj, sudionik 87-dnevne obrane Vukovara i naš vodič putevima na kojima su naši hrabri branitelji čuvali slobodu Lijepe naše. Posjetili smo Spomen-dom hrvatskih branitelja, poznatu vukovarsku bolnicu, Spomen-dom Ovčaru, masovnu grobnicu, Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata te vukovarsku vojarnu 204. brigade.

Kako je jedan grad bez vojske i boljeg naoružanja uspio uništiti najviše tenkova u povijesti, pitali smo se.

Već putem kojim su tog kolovoza '91. najhrabriji krenuli u obranu svog naroda i svoje Hrvatske proželi su nas osjećaji poštovanja najsvetijeg što svi moramo čuvati – slobode. Nije nam bilo svejedno na zidu sjećanja vidjeti imena mnogih koji su dali živote za našu bezbrižnost života u slobodnoj, neovisnoj Hrvatskoj.

Pogled na simboličan izgranatiran crveni križ ispred vukovarske bolnice ostavio nas je bez daha. Gospođa **Nevenka Soldo** dočekala nas je u obnovljenoj, modernoj bolnici u kojoj je uređen spomen-prostor u kojem su mnogi branitelji i civili zbrinuti u danima opsade Vukovara. Kadrovi snimaka iz vremena najžešćih napada na bolnicu, glas ohrabrenja **Siniše Glavaševića** s vukovarskog radija, pločice na zidu s natpisima poginulih i nestalih... Osjećaji strave i zgražanja u tom dijelu nikoga nisu zaobišli.

Nakon razgledavanja Spomen-doma Ovčara, zapalili smo svijeću na masovnoj grobnici, a zatim smo na Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata svijeću zapalili i generalu bojniku **Blagi Zadri** te se upisali u Knjigu sjećanja.

U vojarni smo bili pohvaljeni zbog discipline, pa smo zauzvrat mogli ući u neka od vojnih vozila, prošetati vanjskim i unutarnjim prostorima vojarnice te se fotografirati s časnicima. Brigadirka **Tamara** bila je naša domaćica u ovom dijelu sjećanja na Vukovar. Nizom podataka o hrabroj obrani Vukovara probudila je u nama osjećaje tuge i ponosa.

Sređujemo dojmove...

Na kraju dana ispunjenog živim sjećanjima na najhrabrije koji su nam omogućili slobodu odrastanja i življenja, dobili smo sat i pol sat slobodnog vremena. Iskoristili smo ga za šetnju centrom grada heroja, kupovinu suvenira, kavu uz koju smo razmijenili dojmove te šetnju i fotografiranje uz Dunav. Posjet Vukovaru probudio je u nama ponos, ali i tugu koja se javlja pri pogledu na ulice, zgrade, školu, poznati vukovarski vodotoranj... na kojima se još uvijek, i nakon toliko godina slobode, vide tragovi ratovanja. Grad je još uvijek pun ožiljaka rata. Kuće pune rupa od metaka, uništeni krovovi. Sve su to izbrisivi ožiljci. Kuće možeš obnoviti, ljudski život vratiti ne možeš.

Sudionici obrane Vukovara i višemjesečni „stanovnici“ logora - gospodin Martin te gospođe Nevenka i Tamara, vodiči u spomen-domovima na Trpinjskoj cesti i Ovčari, ljudi koje smo sreli na ulicama... nisu nas ostavili ravnodušnima. Njihova vedrina, vjera u bolje sutra, sjaj u očima svima nama ostaju kao opomena da se ne ljutimo zbog nevažnih sitnica, da uživamo u svakom novom slobodom okupanom danu.

Put našeg Međimurja krenuli smo u isto vrijeme sretni i tužni, ali ponosni što smo se poklonili gradu heroju Vukovaru.

... i zaklinjemo se

„Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?“ pitao je davne '91. Siniša Glavašević. Ne boj se, prijatelju. Mi ga čuvamo. Mi smo ga pohranili u srca svoa. Mi nikada više dopustiti nećemo da ga mrak prekrije.

Vukovare, puno ti hvala, jer bez tebe danas ne bi bilo naše Hrvatske.

(tekst i foto: **Matija Pon-grac**, 1. ST., **Matija Hatlak**, 2. ET., **Karlo Varga**, 2. ST.)

Monika i Karlo u ime svih nas na Ovčari su se poklonili žrtvama Vukovara

RIJEŠIO SAM NEKIM SPORTOM BAVITI SE ..

Atletika

Učenici Tehničke škole Čakovec **Emanuel Varga**, **Lovro Kovačić**, **Petar Novak** i **Gabrijel Stojanović** drugog su veljače 2013. sudjelovali na *Dvoranskom prvenstvu Hrvatske za mlade juniorke i juniore* održanom u *Boćarskom domu* u Zagrebu. Ovaj put nije bilo medalja, ali su osvojena dva četvrta mjesta i postignuta četiri osobna rekorda. Četvrti u državi bili su Gabrijel Stojanović u skoku u dalj, s odličnim rezultatom 6,06 metara, i Lovro Kovačić u troskoku (11,95 metara). Lovro je, uz to, bio i šesti u skoku u dalj (5,83 metra), a Gabrijel je istrčao i novi osobni rekord na 60 metara (7,64 sekunde). Iz Atletskog kluba *Medimurje* nastupili su Emanuel Varga na 60 metara s rezultatom 7,41 sekunda, dok je Petar Novak skakao u dalj i skočio 5,50 metara. S obzirom da su dečki tek učenici prvog i drugog razreda, a atletiku ne treniraju jako dugo, njihovi rezultati i postignuća pokazuju da imaju potencijala i da nas u budućnosti sigurno čekaju njihovi veliki uspjesi.

Stolni nogomet

S ponosom se možemo osvrnuti i na 5. *turnir državne lige* u stolnom nogometu na kojem su sudjelovali i naši učenici. U Rijeci su se susreli igrači iz Hrvatske, Srbije, Rusije i Slovenije – 48 pojedinaca, 25 parova, 11 juniora i 6 igračica. Stolnogometni klub *SNK FEST* iz Medimurja ima mnogo članova, ali su u Rijeku išli **David Petek**, **Luka Dodlek**, **Majk Turk**, **Marko Sklepić** i **Dario Ivanuša**. U kategoriji *junior doubles* naši učenici David Petek i Luka Dodlek osvojili su izvrsno treće mjesto. U kategoriji *junior singles* David Petek zauzeo je 7. mjesto.

Odbojka

Na državnom natjecanju u odbojci u ekipi *Odbojkaškog kluba Medimurje-Centrometal* natupio je i naš trojac: **Danijel Kopačević**, **Vanja Marciuš** i **Ivan Novak**. Iako su u borbi za 5. mjesto izgubili od *Odbojkaškog kluba Zadar*, dečki su zadovoljni plasmanom jer su se za nastup na državno natjecanje plasirali osiguravši 2. mjesto u najjačoj regiji u Hrvatskoj. (TS)

Aktivni u školi, a tek izvan nje ☺

(glumac i predsjednik Vijeća učenika TŠČ-a iz Tehničke škole Čakovec **David Petek** slavu ubire i na stolnogometnim prostorima)

U prostorijama *SNK-a Festa* u Mihovljanu u subotu, 20. travnja 2013. godine održan je 1. državni turnir 2013. u stolnom nogometu. Turnir je počeo oko podneva i trajao je do 20:00 sati, a igralo se na četiri stola - dva marke *Garlando* i dva *Roberto Sport*.

Polako do cilja

Natjecanje je započelo disciplinom *junior singles* u kojoj je prvi bio 24. nositelj svjetske liste u stolnom nogometu **Dino Vičević**. Iza njega je naš učenik, budući tehničar za računalstvo iz 3. ET, **David Petek** koji ga je, kako kaže, u svojoj skupini uspio dobiti rezultatom 7:5, a kasnije se našao u finalu i izgubio. David je za našu stranicu na ovom portalu izjavio: „Ruke su mi se tresle kao da je bio potres, nakon 6:4 zvao sam *time out* i nekako uspio zabiti taj zlatni gol.“

Poslije discipline *junior singles*, počeo se igrati *junior doubles*. Prvo mjesto zauzeli su **Dino Vičević** i **Majk Turk**, a drugo **David Petek** u paru s **Lukom Dodlekom**.

Veliko finale...

Nakon ovog dijela natjecanja, David nam je rekao kako su skupinu lagano prošli i ušli u veliko finale u kojem nije sve išlo glatko. No, dečki su sretni što u disciplini *junior doubles* zauzimaju drugo mjesto u stolnom nogometu u Republici Hrvatskoj, čime skupljaju bodove za veliko finale.

... otvorilo je put u Austriju

Ovog ljeta, od 12. do 14. srpnja David odlazi u austrijski grad Salzburg, na svjetsko prvenstvo u stolnom nogometu na kojem će igrati s Dinom Vičevićem. U našoj ga školi očekujemo s nekom od medalja ili diplomom u ruci. (kp)

(ne zaboravimo da svih ovih uspjeha zasigurno bilo ne bi da nije mentora naših sportaša - profesora TZK-a naše škole **Branka Augustića**, **Milorada Lepira**, **Damira Markuša** i **Vinka Vrbana**)

Stolnogometni turnir

U Tehničkoj školi Čakovec u petak, 9. studenoga 2012. održan je stolnogometni turnir učenika Tehničke škole Čakovec.

S dolaskom hladnijeg vremena, sportske aktivnosti preseljene su u interijere. Da bi održali zdrav duh u zdravom tijelu, učenik **David Petek** iz 3. ET, razreda s članovima Stolnogometnog kluba *FEST* iz Mihovljana **Tihomirom Kovačićem** i **Denisom Tudarskim** organizirao je stolnogometni turnir za učenike Tehničke škole Čakovec. Povod svemu tome bilo je i osvojeno 3. mjesto našeg učenika Davida Peteka na 3. turniru državne lige 2012. u pojedinačnom natjecanju održanom 27. listopada 2012. u Mihovljanu koje je organizirao Hrvatski stolnogometni savez.

Na natjecanje su se prijavila 42 učenika Škole u dvije kategorije: *single doubles* i *open doubles*.

Igralo se na 2 profesionalna igračka stola, natjecanje je trajalo 4 sata, a učenici su uživali u dobrom društvu, dobroj i napetoj igri.

Medalje su u kategoriji *single doubles* (pojedinačno) osvojili **Denis Dovečer**, **David Petek** i **Emanuel Varga**. Zlatnu medalju u kategoriji *open doubles* (parovi) osvojili su **Denis Dovečer** i **David Petek**, srebrnu **Alen Jambrović** i **Rikardo Novak** te brončanu medalju **Dino Veldi** i **Stjepan Kovačević**.

U Republici Hrvatskoj djeluje Hrvatski stolnogometni savez sa sjedištem u Zagrebu koji je član ITSF (International Table Soccer Federation) i koji od prošle godine ima i svoju reprezentaciju. U Hrvatskoj se trenutno natječe 6 registriranih klubova, od kojih jedan ima sjedište u Čakovcu (Mihovljanu).

ČEŠKA NAM JE BILA CILJ

(atletičari Tehničke škole Čakovec najboljim rezultatima u regiji izborili mjesto na državnom natjecanju u Poreču, a da im se osmjehnula Fortuna – ušli bi u red najsajnijih svjetskih atletičara)

by **Gabrijel Stojanović** i **Lovro Kovačić**

Pobjedom otvorili vrata regije

Tehnička škola Čakovec na županijskom je natjecanju koje se 8. travnja 2013. održalo na SRC-u *Mladost* u Čakovcu izborila nastavak natjecanja uvjerljivom pobjedom nad ekipom *Gimnazijalca Gimnazije J. Slavenskog Čakovec*. Ekipu TŠČ-a čine **Emanuel Varga** i **Benjamin Ignjić** (100m), **Gabrijel Stojanović** i **Karlo Šoltić** (400m), **Hrvoje Vugrinec** i **Sebastijan Kocen** (1.000m), **Mihael Kocijan** i **Luka Pavlic** (kugla - 5kg), **Petar Novak** i **Bruno Ribić** (skok u dalj) te **Ivan Blagus** i **Lovro Kovačić** (skok u vis). U svim disciplinama (osim u skoku u dalj) bilo je osvojeno 1. mjesto te u štafeti 4x100 također, u sastavu **Stojanović**, **Šoltić**, **Ignjić** i **Varga**.

YES! Idemo dalje!!!

10. travnja 2013. održalo se poluzavršno natjecanje (regija) u atletici za srednje škole. Tehnička škola Čakovec ponovo je uvjerljivo bila prva s 14 bodova prednosti te je u suzama i gorkom plaču ostavila *Gimnaziju I.Z. Dijankovečkoga iz Križevaca*, *I. gimnaziju iz Varaždina* te *Srednju školu Marka Marulića iz Slatine*. Iako je na početku bilo neizvjesno, TŠČ-ovci su sjajnim trčanjima, bacanjima, a i pokojim skokom nadmašili sve protivnike.

Ovaj put ekipa nije uspjela u svim disciplinama osvojiti 1. mjesto, ali ne moraju ni oni uvijek biti svugdje prvi... (Nakon utrke, zabilježili smo komentar Hrvoja Vugrinca koji vam prenosimo: „Bio sam drugi do zadnjih 10 metara, a onda sam stao jer sam za krivu crtu mislio da je cilj i na kraju završio četvrti. Na državnom ću, za svaki slučaj, pretrčati dodatnih 50 metara ☺.“)

Evo rezultata:

100 m - Emanuel Varga 2. mjesto i Benjamin Ignjić 3. mjesto
400 m - Gabrijel Stojanović 1. mjesto i Karlo Šoltić 2. mjesto
1.000 m - Hrvoje Vugrinec 4. mjesto i Sebastijan Kocen 5. mjesto
kugla - Mihael Kocijan 3. mjesto i Luka Pavlic 5. mjesto
skok u dalj - Petar Novak 2. mjesto i Bruno Ribić 3. mjesto
skok u vis - Lovro Kovačić 1. mjesto i Ivan Blagus 3. mjesto
štafeta 4 x 100: Stojanović, Šoltić, Ignjić i Varga

I onda – država!

Prvim mjestom u regiji naša atletska ekipa izborila je državnu razinu natjecanja koje se održalo u Poreču od 1. do 3. svibnja 2013. godine.

... očekivali smo i Europu ☺

Prvak države sudjeluje na svjetskom prvenstvu u Češkoj koje se održalo od 22. do 27. lipnja 2013., ali mi – na žalost, ove godine nismo imali sreće ući u red najboljih Europljana. No, ne odustajemo – sljedeće godine Europa je naša!

Naši atletičari s trenerom **B. Augustićem**

SREĆA NAM SE NIJE OSMJEHNULA

... iz pera Lovre Kovačića iz 2.ET₂

Ponovo smo među najboljima

U organizaciji Hrvatskog školskog sportskog saveza, u Poreču je od 1. do 3. svibnja održano državno prvenstvo u raznim sportovima. Ove smo se godine i mi plasirali na državnu razinu te pokazali da smo jedna od najboljih ekipa u državi. Naša atletska ekipa pod nazivom ŠŠK "TIOŠ" ove je godine s lakoćom došla do državnog prvenstva na kojem smo se borili za ulazak na svjetsko prvenstvo koje će se održati u Češkoj tijekom ljetnih mjeseci. Borili smo se hrabro do samog kraja, no, ipak nas na kraju sreća nije poslužila. S nama su išle i 3 ekipe iz Gimnazije Josipa Slavenskog Čakovec - muška košarkaška i ženske rukometna i badmintonka. Do Poreča nam je trebalo 6 sati, a dosadu smo ubijali kartanjem, pjesmama i, naravno, još većom dosadom... Dan kasnije dolazi natjecanje. Pošto je natjecanje bilo popodne, imali smo cijelo jutro za odmor i pripreme.

Počnje... borimo se...

Prve discipline bile su 100m i skok u vis. Zbog krivo napisanog imena na startnim listama, Emanuel Varga dolazi vrlo ljut na start, ali odličnom trkom - s novim osobnim rekordom od 11,44 sekunde, zauzima odlično 3. mjesto. Benjamin Ignjić bio je slabije sreće već na zagrijavanju, kad mu se odlijepio zadnji dio njegove sprinterice te je istu morao posuđivati. Istrčao je solidnih 11,98 sekundi i s tim rezultatom osvojio 5. mjesto.

U skoku u vis moj "kolega" Ivan Blagus preskočio je 160cm. Bio sam zadovoljan njegovim skokovima jer je trpio neugodne bolove u peti zbog kojih je i sam najavio da će mu biti vrlo teško. Pošto sam uvidio da će nam jako faliti bodovi, morao sam se truditi skočiti što više te sam ja, Lovro Kovačić, srušio svoj godinu dana star osobni rekord i preskočio dosta visokih 178cm, čime sam zauzeo 3. mjesto. Usljedio je skok u dalj, disciplina u kojoj je Petar Novak djelovao nemotivirano za skakanje te je zauzeo 5. mjesto, skočivši 5,60m. Naš drugi daljaš Bruno Ribić bio je slabije sreće zbog ozljeda dan prije. Ozlijedio je obje ruke i koljeno te su se posljedice očitale na rezultatu i s 5,18m zauzeo je 10. mjesto. Na red je došla utrka na 400m koje je naša zvijezda Gabrijel Stojanović istrčao za 51,66 sekundi, s time da je zadnjih 10-ak metara, poput Usaina Bolta, već slavio. Tim je rezultatom osvojio uvjerljivo 1. mjesto. Karlo Šoltić dugim je korakom na kraju uspio prestići protivnika iz Rijeke te s rezultatom od 54,58 sekundi zauzeo solidno 7. mjesto. Na 1.000m također su bila istrčana dva nova osobna rekorda. Hrvoje Vugrinec istrčao je čak više od 1.000m - da slučajno ne ponovi pogrešku s poluzavršnog natjecanja, i sjajnom trkom te rezultatom od 2:46,12 zauzeo odlično 2. mjesto. Sebastijan Kocen isto je tako dao sve od sebe, ali ipak nije uspio prestići protivnika ispred sebe koje je bio bolji za 20-ak stotinki i s rezultatom 2:53,35 zauzeo je solidno 8. mjesto. "Najnesretnije" nam je prošlo bacanje kugle (5kg). Mihael Kocijan s rezultatom od 10,93m zauzeo je vrlo slabo 10. mjesto jer je zbog prva dva neispravna hica išao na jedno sigurno bacanje te je taj rezultat bačen s mjesta. Bacivši kuglu 10,66m, Luka Pavlic zauzeo je 12. mjesto. Na kraju dolazi dobro poznata štafeta. U sastavu Varga-Ignjić-Šoltić-Stojanović naša štafeta zauzela je 3. mjesto. Tom je disciplinom završilo ovogodišnje državno natjecanje atletičara.

E, kad te sreća napusti!

Tehnička škola Čakovec zauzela je 4. mjesto, osvojivši ukupno 89,5 bodova, isto kao i trećeplasirana Gimnazija Andrije Mohorovičića iz Rijeke, ali zbog toga što su dečki iz Rijeke imali 2 prva mjesta, a mi samo jedno, mogli smo samo plakati i žaliti za propustima. Zanimljivo je da smo nakon 4 discipline držali prvo mjesto s 8 bodova prednosti pred drugoplasiranom ekipom, ali splet okolnosti i manjak sreće spustili su nas na 4. mjesto.

Nedostajat ćete nam, dečki ☹

Nadajmo se boljem uspjehu sljedeće godine, kada ćemo morati nastaviti bez naših kuglaša Mihaela i Luke te Benjamina na 100m.

Čestitke našim prijateljima i suparnicima

Čestitamo ekipama iz Gimnazije Josipa Slavenskog Čakovec (košarkašima, rukometašicama i badmintonšicama) koje su osvojile 3. mjesto i tako nam nanijele još veću tugu i bol.

TŠČ s Gabrijelom na novim stazama

(... kad se „ujutro školuješ, a na večer treniraš“ – mogu li rezultati izostati?)

Najbolji iz škole kosih prozora

Spominjemo često kako je Tehnička škola Čakovec u svojoj dugogodišnjoj tradiciji iznjedrila stručnjake svih profila – majstore, električare, strojare, carinike, policajce, informatičare, liječnike, ekonomiste... Ali stasali su u njoj i poznati sportaši koji su boje svoje škole branili i brane diljem Lijepe naše. Danas u redovima vrsnih TŠČ-ovaca trenira i učenik 1.ET₃ razreda Gabrijel Stojanović koji se na posljednjem ovosezonskom atletskom natjecanju okitio srebrnom medaljom.

Počeci, napredak...

Svoju karijeru započeo je u prvoj polovici 2010. godine u Atletskom klubu Nedelišće. Treneri su odmah uvidjeli da je dobar u trkačkim disciplinama (400 i 800 metara), pa su i treninge prilagodili njegovim sposobnostima, naročito trčanju na 800 metara. Danas je njegov trener Željko Jagec, profesor u Osnovnoj školi Nedelišće. Iako se atletikom intenzivno bavi tek dvije godine, Gabrijel ima zavidnu kolekciju medalja: još kao učenik osmog razreda nastupio je u krosu Sportskih novosti i za tadašnju školu - OŠ Nedelišće, osigurao pobjedničku titulu među osmim razredima. Vlasnik je i 5 medalja (3 srebrne i 2 brončane) s prvenstva Hrvatske te je kadetski pobjednik na Varaždinskom polumaratonu (5 km). Najviše voli trčanje na 800 metara, u čemu je najbolji: prvi je kadet u Hrvatskoj, a osobni rekord u toj disciplini mu je 2:01. Zadnje ovosezonsko natjecanje održalo se u Vrbovcu u kojem je između 33 sudionika u kategoriji kadeta osvojio srebrnu medalju na 1.500 m, pretrčavši tu udaljenost za 4:22 minute. Pripreme za

utrku u Vrbovcu bile su posljednje teške u ovoj godini, a sad kreće bazična priprema u školskoj dvorani Nedelišća. Osim što je član AK-a Nedelišće, član je i Školskog sportskog kluba "TIOŠ" u kojem također naporno trenira i nada se odlasku na državno natjecanje učenika. Na atletskom mitingu seniora i mlađih juniora u Beču 19. siječnja ove godine - nastupivši u skupini mlađih juniora na 800 metara u dvorani sa stazom dužine 200metara, Gabrijel je osvojio drugo mjesto rezultatom 2:01:29, čime je postigao novi osobni rekord. Za to se natjecanje pripremao i trenirao u Budimpešti od 10. do 12. siječnja 2013.

Treba samo htjeti

Gabrijelov odgovor na naše pitanje kako usklađuje školske obveze i treninge bio je vrlo kratak i jasan: „Ujutro se školujem, a na večer treniram.“ Nakon te izjave, samo možemo potvrditi da „si za svaku želju koju poželiš obdaren i snagom da ju ostvariš“.

Zadnja vijest

Postigavši normu, Gabrijel uskoro odlazi na svjetsko atletsko prvenstvo (opširnije u našem sljedećem broju) :)

TŠČ-ovci odbojkaši pobijedili najjače u regiji

(u najboljem klubu regije Centar tri naša učenika, a među njima i najnapadač prvenstva)

Učenici Tehničke škole Čakovec i novu su godinu nastavili nizom sjajnih rezultata.

Posljednji su nas razveselili naši učenici Daniel Kopačević, Vanja Marciuš i Ivan Novak, odbojkaši koji su kao igrači Odbojkaškog kluba Nedelišće-Centrometal, u Gradskoj sportskoj dvorani Varaždin sudjelovali na Prvenstvu regije Centar u odbojki za juniore i sa svojim se klubom plasirali na državno natjecanje juniora koje se održalo u Poreču od 25. do 27. siječnja ove godine.

Ivan Novak učenik je 2.S₃ razreda i iza sebe ima četverogodišnju odbojkašku karijeru. Do punoljetnosti igra na dvojnju licencu - za Međimurski odbojkaški klub Nedelišće i Odbojkaški klub Međimurje-Centrometal.

Na turniru u Varaždinu proglašen je najboljim napadačem regije. Na pitanje kako se osjeća nakon proglašenja skromno ističe da je titula došla kao posljedica njegove odlične igre, ali i dobre igre cijele ekipe te - da nije bilo dečki u momčadi, ne bi bilo ni njegove titule najboljeg napadača. Kao veliku podršku ističe i predan rad trenera Pere Krizanovića koji ih svo vrijeme bodri.

Bezuvjetnu potporu ima i u roditeljima i maloj skupini vjernih navijača koji ga prate na svakoj utakmici. Ivan ističe da mu je pobjeda protiv najjače momčadi u regiji, Mladosti iz Zagreba, najveća pobjeda ikad zato što su igrači Mladosti bili favoriti, a oni su ih iznenadili i porazili. Za prolazak na državno još su morali pobijediti OK Karlovac, što im je i pošlo za rukom.

Daniel Kopačević je maturant naše škole. Odbojkom se počeo baviti još u 7. razredu osnovne škole. Trenutno nastupa u 1. hrvatskoj ligi u ekipi OKM-a Centrometal i u 2. ligi za ekipu OK-a Nedelišće. Igra na poziciji srednjeg blokeru i u obje ekipe postiže vrlo dobre rezultate.

Vanja Marciuš tek je učenik prvog razreda, odbojkom se bavi već 5 godina, a redovno trenira od 7. razreda. Već je kao član osnovnoškolske ekipe zabilježio nekoliko važnih uspjeha u odbojki. Nastupa u drugoj hrvatskoj ligi za ekipu OK-a Nedelišće i igra na poziciji primača. Na turniru na kojem su izborili plasman na državno natjecanje igrao je na poziciji dijagonale.

Sva trojica članovi su i odbojkaške ekipe Školskog sportskog kluba "TIOŠ".

ŠŠK "TIOŠ" ponovo na tronovima

Školski sportski klub "TIOŠ" već je poznat kao osvajač odličja. U njemu učenici Tehničke škole Čakovec nalaze mjesto na kojem će svoje slobodno vrijeme iskoristiti u zdrave svrhe. Profesori tjelesne i zdravstvene kulture sa svim našim sportašima cijele godine treniraju sportske discipline, košarku, odbojku, nogomet... Kao kruna zajedničkog marljivog rada, stižu priznanja, medalje, pehari... koji krase prostore naše škole.

Posljednji uspjesi Kluba zabilježeni su u prosincu prošle godine, kada su učenici stolnoteniske ekipe osvojili prvo mjesto na županijskom natjecanju školskih sportskih klubova u stolnom tenisu. Za ekipu su nastupili Robert Lehkec, Kristijan Lipić i Vinko Moharić.

U prosincu je u Prelogu nastupila i naša nogometna ekipa koja je osvojila 3. mjesto na županijskom natjecanju školskih sportskih klubova u malom nogometu (futsalu). Za ekipu su nastupili Dino Krizaić, Matija Pintarić, Karlo Šoltić, Petar Šarić, Antonio Dodlek, David Turk, Benjamin Ignjić, Saša Kosalec, Bruno Polak i Leon Žižek.

Dnevnik Kapetana Morgana

(izvadak profesora Silvija Š.)

... sa sjetom...

18.5.1713.

Čartuga

Naše putovanje započelo je u Čartugi. Prema Casi De Contraction nismo imali dovoljno članova posade, pa je Don Ravnatelj pozvao pojačanje iz Slovenidada. U Fort Tehnikalisu susreli smo se s preostalim članovima naše posade. Brodski stolar Chanadinjo upozorio me na mogući rezultat našeg pohoda jer smatra da su slovenidadske galijske ubačene zbog diverzije. Don Ravnatelj nam je osmijehom i srdačnim pozdravom razbio sumnjičavost te smo nakon toga kočijama krenuli prema svojoj galijsi u Podturenagu.

Podturenaga

U Podturenagi pred galijom čekao nas je skiper. Visok, naočit i mišićav momak, skoro kao ja. Njegova želja za ostvarenjem našega pohoda bila je iskrena, ali kada smo ukrcali svu posadu i bačve s namirnicama, galijsa je nekako uhvatila dublji gaz od predviđenog. Lokalno stanovništvo srdačno nas je ispratilo pjesmom i plesom. Prva dionica poslužila nam je za raspored posade i promatranje neprijateljskih brodova. Iako je taj dan bilo potpisano primirje, s piratima nikad nisi siguran! Naša vesla su uranjala u vodu i usmjeravala galijsu koja je bila dodatno nošena snažnijom strujom od uobičajene za ovo doba godine. Zapovjednik veslača i davač takta Kutniakez prijavio je da, koliko god mijenjao ritam il' udarao bičem, vesla nikako nisu istovremeno ulazila u vodu. Naslućivali su se problemi...

Novakovaskezu

Usidrismo se u Novakovaskezu. Lokalno stanovništvo dočekalo nas je glazbom i obasipalo kruščićima i neograničenom količinom pića. Pokazali su nam ponos svog mjesta, veliku skelu koja povezuje dvije obale, nosivosti do 200 ovaca. Mehanizam koji koristi vođenu struju za putovanje skele nikog od nas u zapovjedništvu nije ostavio ravnodušnim. Stigao je čas za prvi okršaj s neprijateljskim brodovljem. Brži brodovi dobit će veću plaću za svoje buduće pohode. Časnik na pramcu Krznarikos odmahivao je glavom gledajući naše galijsote. Crni gavran spustio se na obližnju vrhu i nekoliko puta graknuo. Bio je to zloslutan znak! Utrka je krenula. Naša vesla su uranjala i izranjala, Kutniakez je pojačavao i smanjivao ritam i, nakon nekog vremena, sam sebe počeo udarati bičem! Jednostavno nismo mogli dokučiti što nam to ide po zlu iako je Chanadinjo vikao iz potpalublja da je otpočetak znao da će biti ovako! Komit Martinez gledao je u vesla i šutio. Još je uvijek tugovao za svojom papigom koja se prežderala zrnima kave i letjela bez spavanja tri dana i dvije noći prije nego je uginula. Odjednom, neprijateljska se galijsa zaletjela u našu lijevu stranu. Vesla su nam se međusobno udarala i, da bih spriječio njihovo lomljenje, naredio sam da ih galijsi uvuku. Neprijateljska galijsa i dalje se približavala i odjednom začusmo blago pucketanje naše hrastovine na lijevom boku. Mornari su vikali i međusobno se vrijeđali te sam naredio da polako izvuku vesla i gurnu od nas neprijateljski brod. Pri guranju broda, njihov časnik na pramcu izgubio je ravnotežu i pao u vodu. Pomislio sam na to da zaustavimo galijsu i pomognemo utopljeniku, ali se posada drugog broda brzo snašla i užadima povukla svog časnika natrag na palubu. Naša galijsa udaljavala se od neprijateljske i sve što sam mogao čuti bio je urlik: "Moj si, Morgane! Osvetit ću ti se! Ti si me povukao u vodu..." Iako nikada takvo što ne bih napravio, ponovo sam bio pred optuženičkom klupom! Naša galijsa uplovila je u luku sedma.

Dekanolupe

U Dekanolupeu čekala nas je provjera vojnika za borbu. Srdačno pučanstvo napojilo nas je i nahranilo neakvim čudnim, ali slasnim okruglim tijestima punim marmelade. Naši vojnici pokazali su se kao prvoklasni i odnijeli najveću nagradu. To nam je podiglo moral. Uz pjesmu i smijeh, osjetilo se jedinstvo cijele posade. Dok sam s veseljem gledao na svoju brodsku obitelj, odvodili su me pred sud. Admiral Chicco želio je samo znati jesam li

namjerno kukom povukao prvog časnika ili je to bila nezgoda. Kapetanica Crvenokosa bila je žestoka u optužbama. Njezin mornar, koji je sve vidio, nije htio svjedočiti jer se bojao da će ga izbičevati i prošetati po daski. Izjavio sam da nikakvog potezanja nije bilo i Chicco je proglasio nezgodu. Kapetanica me još uvijek sa sumnjom gledala i moram priznati da mi je od tog pogleda srce malo zaigralo. Htio sam skinuti svoju maramu i staviti svoj crveni kitnjasti šešir, ali nije bilo vremena za to. Čekao nas je spust do sljedeće luke.

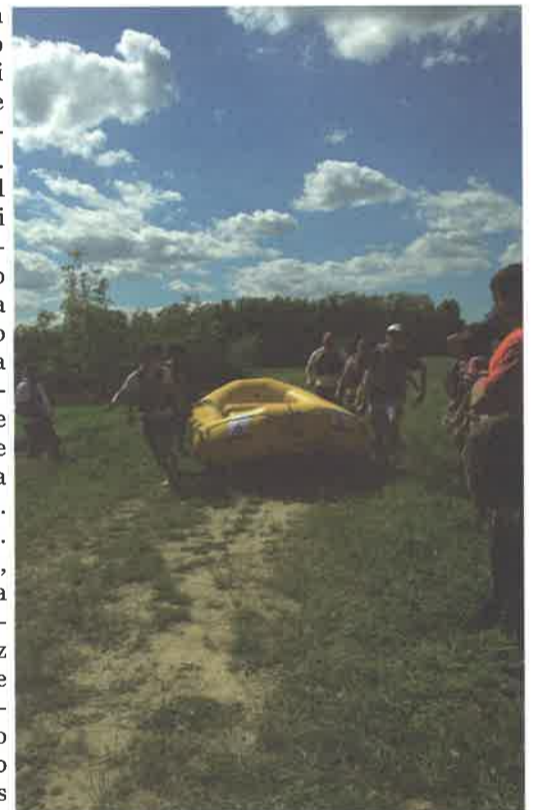
Domanika

Veslanje do Domanike bilo je bez ikakvih nezgoda i problema. Pročula se priča o mom suđenju, pa su nas svi brodovi zaobilazili u širokom luku. Skiper je crtao posljednju liniju i razmještao galiote. Većina slovenidadskih galijsa sjedila je na lijevoj strani i uporno mahala i slala poljupce Chanadinju koji je već nekoliko puta bio na pomorskom sudu zbog skrivanja žena u potpalublju. Kutniakez je dodao još jedan volovski rep na suprotnu stranu drške, tako da je imao dvostruki bič. Krznarikos nije skidao osmijeh s lica i ponavljao: "Bit ćemo bolji od kapetana Shtampanama..." Martinez me pogledao i kad sam mu kimnuo glavom, okrenuo se prema pramcu te nastavio druženje sa svojom šutnjom.

U Domaniki je nastupila provjera mornara. Pokazali su se dobrima u nošenju čamca i, sveukupno, naša posada postala je brončana! Chanadinja sam morao upozoriti da smanji šarm i više pažnje usmjeri na naš pohod. Ostali članovi zapovjedništva apstinirali su prema dogovoru. Do galijsa smo se vraćali preko živog blata, vukući jedno drugo užadima. Sve je bilo spremno za posljednju etapu. Lagano smo veslali do uvale iz koje započinje utrka prema Gorichad i Mostadu! Skiper više nije imao onu iskru u očima. Znao sam da je dobro procijenio naše izgleda u zadnjoj dionici jer je, umjesto linija putanje, na karti nacrtao lubanju. Utrka je krenula.

Prema Gorichad i Mostadu

Sljedećih sat vremena odigrala se borba na život i smrt! Pokraj prekrasne obalne vegetacije vukla se naša galijsa. Činilo se da, kad veslamo, idemo sporije nego kad nas nosi obalna struja. Ne samo da su nas prolazili drugi brodovi, već su i balvani koji su plutali površinom jurili brže od nas. Nije bilo drugog izlaza nego da svi uhvatimo vesla. Skiper je preuzeo ulogu zapovjednika galijsa i vikao, urlao. Veslali smo kao nikad dosad. Žuljevi su bubrili i pucali, sunce je pržilo. Nekoliko puta približili smo se drugim brodovima, a onda su se oni ponovo udaljili blagim zamaskama svojih vesala. Slovenidadske galijske izgledale su toliko odmorno da je sumnja o diverziji sada bila potpuno opravdana. Cilj se nikako nije nazirao. Okretali smo brod lijevo, desno. Muka je prerasla u bol, bol u agoniju, agonija u delirij. Kutniakez je prvi kriknuo da će se baciti preko palube. Rekao sam mu: "Ako smo izdržali dosad, izdržimo do kraja!" Nastavio je s veslanjem. Tada je i Krznarikos odlučio skočiti s palube i jedva smo ga zaustavili u naumu. Skiper je rekao da su nas i Ugri prestigili. Priznajem, izgubio sam i moral i snagu. Chanadinjo me nekoliko puta upozoravao. Posada me gledala crvenog od sunca, popucalih usnica. "Ajmo do kraja", prozborio sam i nastavio buljiti u vodu dok su mi ljepote prirode prolazile pokraj ušiju. Poraz je imao gorak okus...

Cilj u Gorichadu

Kad smo stigli u uvalu poslije Mostada, nakon izvrsno izvedenog manevra okretanja, galijsa nam se zaglavila pred samom obalom. Martinez, iako tih, cijelim pohodom bio je najjača karika. Išćupali smo se iz drvenih ralja s nekoliko snažnih zaveslaja i na samom izmaku snage udarili pramcem u obalu. Don Ravnatelj čekao nas je na obali i nasmiješen pitao: "Jeste li svi živi?" Tada samo bili sigurni da je to otpočetak bio njegov tajni plan. Nije bila bitna pobjeda naše galijsa, niti su gošće iz Slovenidada bile prave galijske. Bio je to naš ispit radi unapređenja suradnje između Fort Tehnikalisa i Fort Ptuyilessa. Čak smo i cijelo vrijeme imali pratnju broda s kapetanima u civilu iz prijateljske utvrde. Don Ravnatelj kimnuo je glavom. Misija je bila ispunjena!

U tišini smo demontirali našu galijsu i otišli na galijski grah koji su pripremili ratnici Gorichada. Preostalu krv iz nas ispile su horde obalnih komaraca. U ukupnom poretku bili smo peti. Bili smo ipak bolji od Ugra i definitivno bolji od kapetana Shtampanama prošle godine. Primili smo zasluženu nagradu i pozdravili se s galijskama. Svatko je sjeo u svoju kočiju i pozdravio sam Chanadinju, Martinezu, Krznarikosa i Kutniakeza uz riječi: "Zapamtite! Što je bilo na Muribima, ostaje na Muribima!"

Dok sam putovao svojom kočijom, na licu mi je titrao blag osmijeh zadovoljstva jer su svaki žulj, svaka rana i svaka kap znoja hlapili il' zarastali sa sjetom na predivan krajobraz kojim smo prošli...

(fotografije s raftinga 2013. Mihaela Čanadija iz 3. ST.)

Slovo profesora maturantima generacije 2012./13.

Sjećamo se vaših kuštravih glavica i ispitivačkih pogleda otprije tri-četiri godine. Odmjerali ste teren i svoje mjesto u novoj zajednici, pod kosim prozorima. I činilo vam se sve ovo današnje daleko, nestvarno daleko.

Ipak, evo, stigismo u luku. Mirne plovidbe, a ponekad i opasni valovi, su iza nas. Bila je to za vas vrlo intenzivna faza, puna spoznaja o svijetu i o sebi samima. Naravno, i širokim područjima struke!

Sve sigurnijim rukopisom ispisujete priču svog života. Vi ste generacija dragih mladih ljudi koji su ovih godina i nas odrasle zrelih postupcima znali nadahnuti, bilo da su to akcije u okviru integrirane nastave, Sajma dobrote ili kakva druga aktivnost.

Uz **3. E₁** najčešće su bile riječi pohvale za rad na praktičnom naukovanju, dok im je učenje bilo manje zanimljivo. Ima tu i đaka koji će sigurno prije ili kasnije svojoj naobrazbi dodavati kvalifikacije i specijalizacije. **3. S₂** je vesela ekipa od 19 učenika. Oni su isto zadovoljniji na praktičnoj nastavi, a teorija ih muči i sputava. No, **Nikola Goričanec** dospio je na državno natjecanje! Čak štoviše – osvojio je 2. mjesto na toj visokoj razini. **3. S₃** su automehaničari i strojobravari, nestašni momci koji svoju sklonost ka *frentanju* nisu mogli sakriti, ali na zadnjoj sjednici svima (ravatelj je to zadovoljno i verbalizirao) su nam izmamili osmijeh svojim postignutim rezultatima. Izgleda da im je trebalo nekoliko godina da odrastu, da uđu u fazu zrelosti. **3. A** je simpatična mala zajednica: uvijek vesela, razigrana i znatiželjna. Odlično su se zabavljali na izletu u Trakošćanu, prodavali najljepše pletene košarice na Sajmu dobrote, razgledavali međimurske etnozbirke, izrađivali čestitke... Uvijek u najboljem raspoloženju i zajedništvu sa svojim profesorima. **4. ET₁** će zauvijek pamti svoju rekordnu zaradu za pomoć potrebitima na Sajmu dobrote („Ljubijevi kolači“, hotdog, čaj i knjižni antikvarijat), a na maturalcu u Španjolskoj su bili... dečki i pol! **4. ET₂** iskazao se strpljivošću i voljom kad su pod kapom integrirane nastave zainteresirane penzionere poučavali informatici. **4. ET₃** – malen i vrlo povezan razred – ekipa s kojom je lako i ugodno raditi. O njima ćemo još koješta lijepo čuti u zavičaju, a uzme li se u obzir i njihovo internacionalno (kinesko, rusko...) podrijetlo, tko zna gdje su im granice?! **4. ET₄** su elektrotehničari, ali su pekli prefine palačinke i pomfrit na Sajmu dobrote. Očekivalo se od njih da budu kavaliri jedinoj djevojci u razredu **Patriciji**, a ispalo je da ona njih ima na brizi. U **4. ST₁** razred ulazi se laka srca jer tamo se rad i želja za znanjem podrazumijevaju. Profesori uz njih osjećaju radost poučavanja. To je zajednica savjesnih pojedinaca i poželjnih suradnika, dobra ekipa ozbiljnih, neposrednih i spontanih, uvijek ozarenih osmijehom i pozdravom.

Iza vas su mimohod, *Coolijada*... Sve je bilo u znaku mladosti i radosti. Ako je bilo oštrijih riječi upozorenja roditelja i vaših profesora, ne zamjerite onima koji iskreno brinu za vas.

Obrtnici su napravili svoje praktične radove, položili pomoćnički i završni ispit, tehničari su obranili završne radove, polagali ispite državne mature... Neki će si tim ispitima otvoriti vrata željenih fakulteta, a drugima će to biti uspješno obavljen posao na kraju srednje škole, koji rječitro govori o stručnim kompetencijama. Čovjek bira i planira, odlučuje o svojim smjerovima, ostvaruje svoje snove. Nije to uvijek bez problema i bez boli, ali smo sigurno, i vi i mi, uložili pošten ljudski trud da dođemo do obavljenog posla. Vama će se uskoro jasnije predočiti sav smisao našeg nastojanja oko vaše naobrazbe. I posvijestiti: sve što je doista vrijedno u životu, traži i vrijedan napor, trud i odricanje.

Kamo vas god životne staze odvedu, vaši vas, sad već bivši, profesori pozdravljaju i od srca vam žele uspjeh u profesionalnim područjima, u obiteljima, kao i u svakovrsnim životnim izazovima!

Maturanti
2013.

I tako prođoše dani... godine...

(o kolegi kojeg i na stranicama *Kosih prozora* ispraćamo u zasluženu mirovinu slovo bilježi naš profesor **Drago Klemenčić**)

Tehnička škola nije samo škola kosih prozora. Od prošle je godine *kosi dio* naše škole velebnim hodnikom spojen s praktičnim dijelom, tj., radionicom (koja ne izgleda nimalo koso, nego sasvim normalno). Ali i u vremenima u kojima hodnika nije bilo, u radionici se odvijala praktična nastava učenika za čiju je realizaciju trebalo uložiti i organizacijskih znanja i materijalnih dobara. Tu nam je u pomoć uskacao jedan Dragec. A kod njega je bilo: *Dragec, imate ovo? Dragec, trebam turpiju! Gdje je materijal? Morete mi to pokazati na crtežu? Kad budemo išli u ljevaonicu? More se popraviti ovo? Čime se mjeri i kontrolira napravljeno?* I još 1.000 drugih pitanja. I tako godinama... Čak dvadesetak i *kusur* u našoj školi (i sigurno još toliko u privredi u kojoj je naš Dragec proveo prvi dio svog radnog vijeka)!

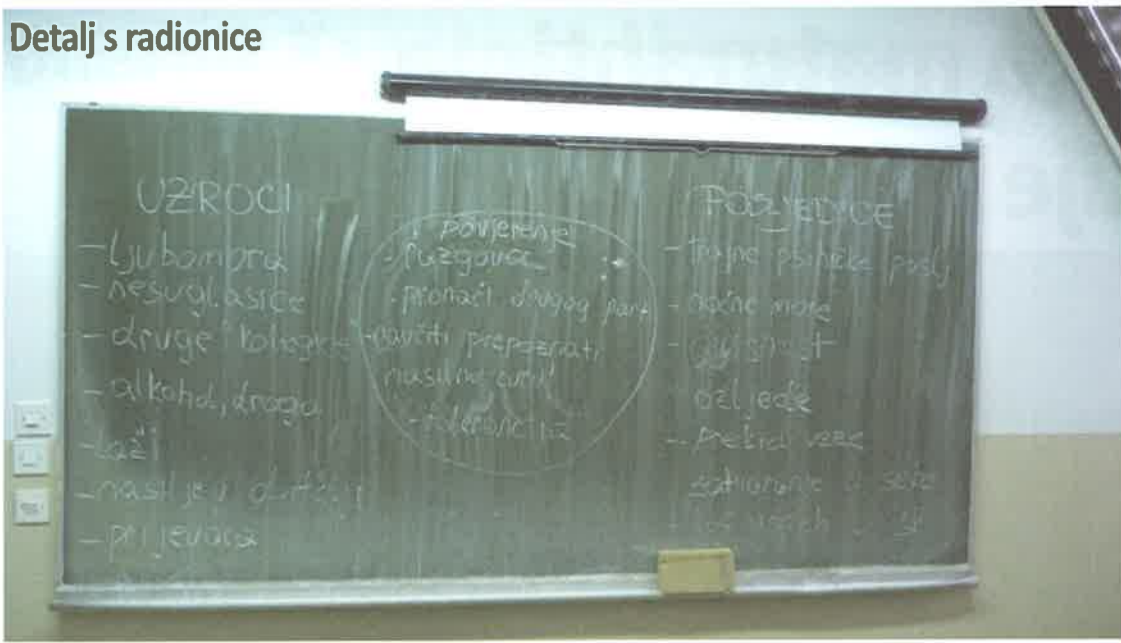
Kako dalje? Naš je Dragec odlučio otići u (sportsku) mirovinu jer on nije bio samo u radionici, već i aktivan član rekreacijskog nogometnog tima naše škole.

Ali neka... Zaslužio je!

E, pa, naš **Dragec Debeleć**, neka ti dani u zasluženoj mirovini budu ispunjeni obvezama koje si sam odabereš, a da ipak još nađeš vremena i svratiš u prostor naše škole jer si uvijek dobrodošao!

Detalj s radionice

PREVENCIJA nasilja u mladenačkim vezama

... slovo o programu protiv nasilja psihologinje Lucije Matjačić Kovačić

Vrijeme prvih ljubavnih veza

U ovoj školskoj godini uključili smo se u provođenje preventivnog programa usmjerenog na nasilje u mladenačkim vezama. Srednjoškolska dob vrijeme je u kojem se većina mladih upušta u prve ljubavne veze, upoznaje sebe, suprotan spol, otkriva s kakvom osobom želi dijeliti svoje vrijeme i misli. Prve ljubavi i veze prilika su za razvoj intimnosti i uzajamnih odnosa koji uključuju povjerenje, uvažavanje, podršku, iskrenost, poštovanje i prihvaćanje. U toj dobi mladi još uvijek nemaju dovoljno iskustva i vještina potrebnih za uspostavljanje i održavanje kvalitetne veze.

Jesu li prve ljubavi uvijek sretno?

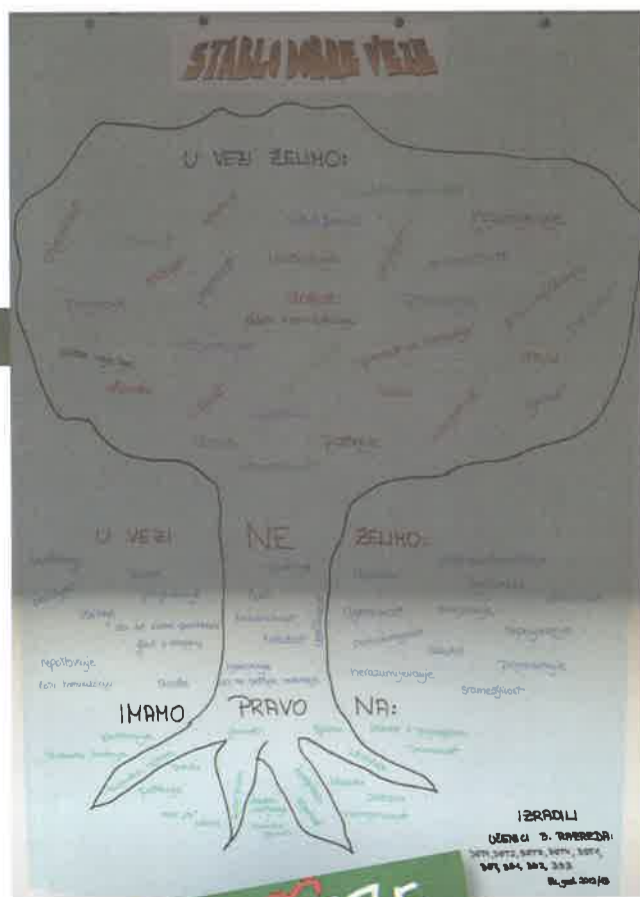
Iako većina mladih tome pristupa na pozitivan način, za neke su ta prva iskustva negativna jer se u vezama javljaju različite vrste pritiska, kontrolirajućeg i ljubomornog ponašanja, seksualnog i fizičkog nasilja.

Razvijanje svijesti o dobroj vezi

Cilj ovog programa bio je kod učenika osvijestiti uvjerenja o dobroj i sigurnoj vezi, prepoznavanje različitih oblika, uzroka i posljedica nasilja u vezama te poboljšanjem komunikacijskih vještina pomoći učenicima u uspostavljanju boljih međusobnih odnosa i rješavanju problema na nenasilan način.

Radionice

U program su bili uključeni učenici trećih razreda. Izradili smo stablo dobre veze koje prikazuje kako učenici žele da se djevojka/mladić odnose prema njima, kako ne žele da se djevojka/mladić odnose prema njima i koja prava traže za sebe u vezi, odnosno, što je to „hrana dobre veze“. Svaka radionica potaknula je dinamičnu raspravu među učenicima. Raspravljali smo o njihovim željama i iskustvima u vezi i vjerujem da je razgovor o ovoj temi bio poticaj svakom učeniku da razmisli o svom odnosu prema djevojci/mladiću, ali i općenito o odnosima s drugim ljudima.

...AKO PAZIM NA PREHRANU
Zdrava prehrana regulira tjelesnu težinu, a zaslužna je i za ljepotu kože, kose, noktata. Na dno prehrabene jestvice potišni brzu hranu i slatkiše. Voće i povrće neka čine dvije trećine tvoje prehrane. Zdravoj prehrani pripadaju i žitarice. Mlijeko, mliječni proizvodi, riba, jaja i meso također su važni za razvoj i organizma.

...AKO PAZIM NA HIGIJENU
Ljepota počinje od čistih i zdravih zuba. Treba ih prati nakon svakog obroka. Lijepo ruke i lijepi nokti postižu se njegom. Osim pranja, ruke treba mazati kremom. Nokte valja redovito podrezivati. Kosa je lijepa samo ako je zdrava, čista i njegovana. Ispucale vrhove valja redovito podrezivati, kosu prati ako je potrebno i češće nego jedanput tjedno te izabrati frizuru koja najbolje pristaje obliku lica.

...AKO DOVOLJNO SPAVAM
Organizmu u razvoju potrebno je bar devet sati sna. San djetinje ljekovito na cijeli organizam, poboljšava mentalne sposobnosti, ali i pridonosi svježem i lijepom izgledu.

...AKO SE BAVIM TJELOVJEŽBOM
Dovoljno je kretati se na svježem zraku, šetati, pješčiti, trčati, voziti bicikl ili role. Baviš li se intenzivno kojim sportom – tim bolje!

...AKO SE PRIMJERENO ODJENEM
Ljepo je imati svoj stil odjevanja, ali to nije nužno. Pomno odabrano, čista i izgladena odjeća, lijepo posložene boje i trunčica otvakačnosti uvelike pomažu privlačnom izgledu.

...AKO IZBOR JE ZDRAVLJE - LAKO JE BITI ZGODAN

Ocjena na polugodištu – da ili ne?

... pitali smo neke učenike naše škole ...

- Mislim da bi bilo bolje za učenike da ima zaključivanja ocjena na polugodištu. Sada, pošto ga nema, učenici ne shvaćaju toliko važnost tog polugodišta i gomilaju loše ocjene koje utječu na završnu. (Lovro Turk, 1. ET₂)
- Na polugodištu bi trebale biti ocjene zato što onda drugo polugodište ima nov, svjež početak i ne moramo brinuti za ocjene iz prvog polugodišta. (Antonio Cvetković, 1. ET₂)
- Ocjena na polugodištu ima svoje dobre i loše strane. Dobra strana je što nema pritiska oko zaključenja jedinica i ima više vremena za obrađivanje gradiva. (Leon Sekirnik, 1. ET₂)
- Ocjene na polugodištu bile bi korisne, posebice učenicima prvih razreda. Razlog je jednostavan – da vidimo kakvi su kriteriji profesora te da nam kažu kako dalje želimo li višu ocjenu. Također, to bi prisililo učenike s negativnom ocjenom da pravovremeno isprave ocjene. (Nikola Jambrović, 1. ET₂)
- Slažem se s ljudima koji misle da je ocjena na polugodištu korisna stvar. Učenici koji imaju negativne ili loše ocjene na polugodištu probude savjest u sebi i klikne im da nešto poduzmu. Naravno da to može biti dvosjekli mač – npr., oni koji imaju dobre ocjene, mogu se opustiti i kasnije se javljaju problemi. Zaključak – ja sam za ocjene na polugodištu. (Nikola Ferlin, 1. ET₂)
- Mislim da je super što više nema zaključivanja ocjena na polugodištu jer sada, kada dobijemo lošu ocjenu, sve ispravljamo odmah i ne ostavljamo si sve za kraj. Konačno jedan dobar „zakon“ nakon dužeg vremena. (David Klobučarić, 1. ET₂)
- Mislim da je ocjena polugodištu dobra jer si možemo cijelo polugodište odjednom ispraviti na višu ocjenu. Isto tako je dobro onima koji imaju zaključenu jedinicu jer znaju da to moraju ispraviti. (Erik Birač, 1. ET₂)

GRADIMO MOSTOVE ZAJEDNIŠTVA

Neke grupe ljudi skladnije funkcioniraju od drugih. Kao nastavnici, ulazeći u različite razrede, osjećamo i kako razred kao zajednica "diše".

Koji su to mostovi među ljudima? Imamo li ih dovoljno u konkretnom razredu?

Nekoliko zadnjih satova vjeronauka posvetili smo promišljanju te teme. Pokušali smo saznati nešto više o osamljenosti te promišljali kako poboljšati komunikaciju, biti više afirmativan i tražili puteve bolje suradnje.

Što su naši učenici zabilježili o tome?

Ako si u društvu koje se mijenja i to ti se ne sviđa, nisi dio takve komunikacije, onda ćeš se udaljiti od njih i osamiti se na neko vrijeme. Tako ćeš donijeti neke odluke i dati si priliku da nađeš društvo koje ti odgovara.

Deni Štomar, 3. ET₁

Kad je čovjek drugačiji, zajednica ga ne prihvaća i on je tada usamljen. Pada mu samopouzdanje i počinje se odvajati od društva, prestaje se družiti s drugim ljudima.

Hrvoje Zeman, 2. S₁

TV, internet i drugi mediji nameću drugačiji način života. Život u kojem se afirmiramo kao pojedinci, a vrlo malo kao zajednica. Mladi kao da su zbog društvenih mreža skloni podcijenivati tradicionalan način komunikacije - oči u oči.

Miljenko Krnjak, 3. ET₄

Osamljenost se može ocijeniti kao nešto loše, a i kao nešto dobro. Ponekad trebamo porazgovarati sami sa sobom, pa nam osamljenost dobro dođe da si možemo neke stvari u miru i tišini posložiti u glavi i promisliti o nekom problemu koji nas muči. Postoji i druga, loša strana samoće. Nekada nam za rješavanje problema treba društvo ili jedna osoba za razgovor, pa nam je osamljenost teška.

Ivan Blagus, 3. ET₄

Neki ljudi su usamljeni jer nemaju povjerenja u druge. Svi smo mi krivi za to jer se nekad znamo ponijeti neprimjereno. Samoće se možemo riješiti prijateljstvom i toplim riječima.

Marko Bogdan, 2. ET₃

Čovjek žudi za komunikacijom i zabavom koju drugi ljudi pružaju. Čovjek koji je osamljen uopće ne razumije da mu može biti bolje.

Zoran Martinčević, 3. ET₄

Danas je trend biti individualac. Ljudi se boje ljubavi zbog toga što previše kalkuliraju. Boje se neslaganja, nisu spremni stvarati kompromise, svojom nesuradnjom stvaraju zid oko sebe. Ruše mostove i vrlo često bježe u samoću. Cijeli dan na poslu, iscrpljeni na večer, teško održavaju komunikaciju te su zadovoljni onom putem interneta. Zaboravili su da je u životu važno podijeliti radost s drugim ljudima.

Nives Kos, 2. ET₃

Provjeri kakve su ti komunikacijske vještine

Preuzeto iz djela *Životne vještine za tinejdžere* – **McTavish, S.** (2013.)

... pripremila **Lucija Matjačić Kovačić**

Pored svake od sljedećih misli zaokruži broj 1, 2 ili 3, ovisno o tome što se najviše odnosi na tebe.

		nikad/rijetko	ponekad	uvijek
1.	Tijekom razgovora kontakt uspostavljaš očima.	1	2	3
2.	Kimanjem glave ili gestama pokazuješ da slušaš što govori druga osoba.	1	2	3
3.	Ne prekidaš drugu osobu prije nego što prestane govoriti.	1	2	3
4.	Postavljaš detaljna pitanja da pokažeš zanimanje za ono što druga osoba govori.	1	2	3
5.	Tvoj glas je jasan i ljudi ga mogu lako čuti i razumjeti.	1	2	3
6.	Pratiš neverbalne znakove koje daju drugi ljudi.	1	2	3
7.	Paziš da u razgovoru sudjelujete i ti i druga osoba. Ne događa se da govoriš ili slušaš samo ti.	1	2	3
8.	Daješ komplimente ljudima.	1	2	3
9.	Izbjegavaš negativne neverbalne znakove, npr., zijevanje, sve i ako razgovor nije zanimljiv.	1	2	3
10.	Tražiš objašnjenje ako nisi siguran/-na što je druga osoba rekla.	1	2	3

Koliko dobro komuniciraš s drugima?

Ako imaš 25 ili više bodova – **izvrstan** si komunikator.

Ako imaš od 16 do 24 boda – **uspješan** si komunikator.

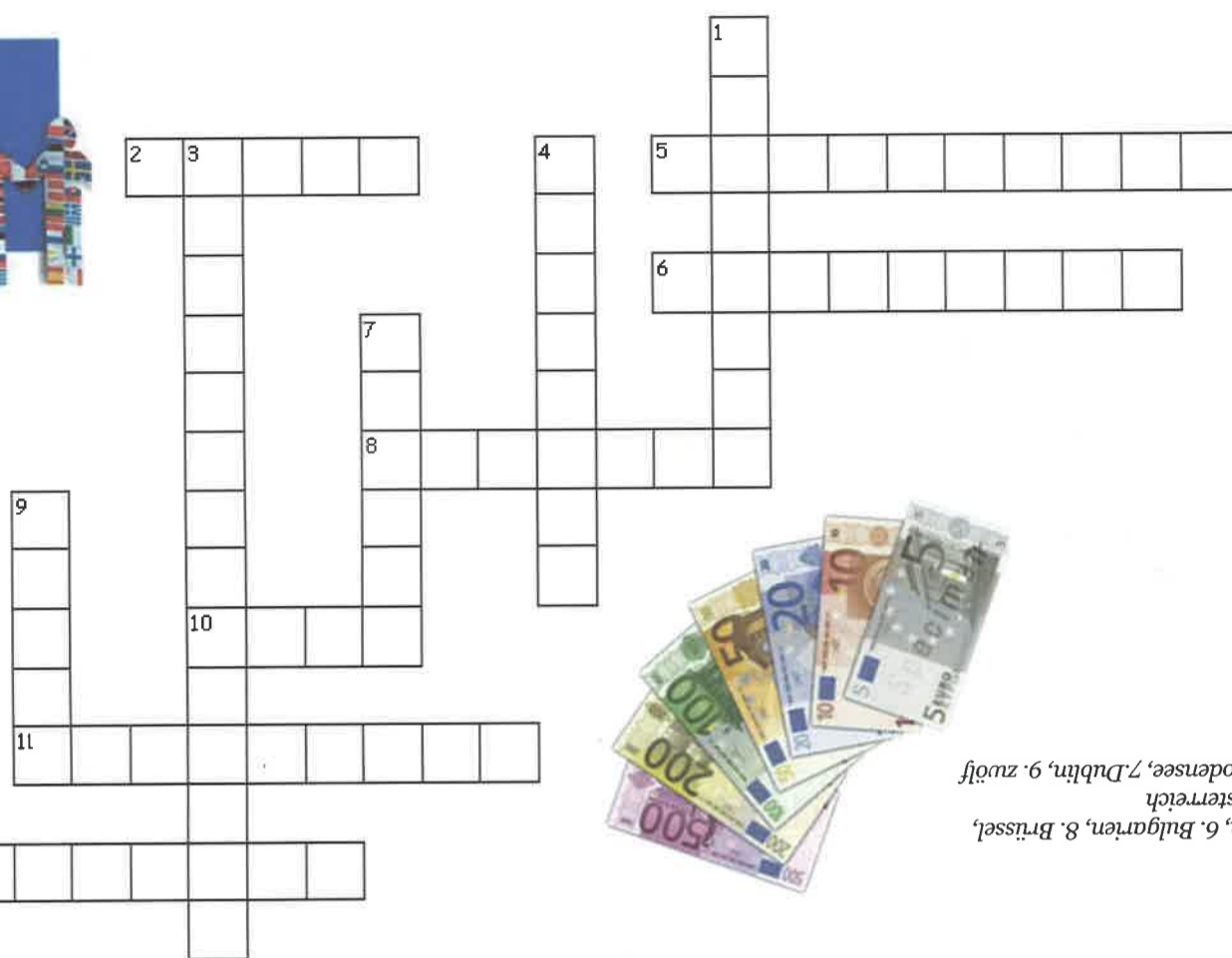
Ako imaš 15 bodova ili manje – bilo bi dobro **da malo poradiš** na svojim komunikacijskim vještinama.

Das EU-Quiz

... za nijemce

Križaljke za vas pripravile vaše profesorice Emilija Rodiger i Mateja Žerjav

Lösungen: waagerecht: 2. Malta, 5. Frankreich, 6. Bulgarien, 8. Brüssel, 10. Wien, 11. Frankfurt, 12. Österreich
senkrecht: 1. Portugal, 3. achtundzwanzig, 4. Bodensee, 7. Dublin, 9. zwölf

waagerecht:

2. Welcher ist der kleinste EU-Staat?
5. Welcher ist der größte EU-Staat?
6. Sofia ist die Hauptstadt von...
8. In welcher Stadt hat die EU-Kommission ihren Sitz?
10. Die Hauptstadt von Österreich ist...
11. In welcher deutschen Stadt befindet sich die EU-Zentralbank?
12. «A» ist das Autokennzeichen für welches Land?

senkrecht:

1. Lissabon ist die Hauptstadt von...
3. Wie viele Mitgliedstaaten hat die EU am ersten Juli 2013 ?
4. Der größte See Deutschlands ist der...
7. Die Hauptstadt von Irland heißt...
9. Wie viele Sterne befinden sich auf der EU-Fahne?

... i engleze

Crossword: Relationships

(koso)IMPRESSUM

(isti ko i dosad)

GLAVNI
(sve blagoslovio)
ravnatelj **Dražen Blažeka**, dipl. ing.

NIŠTA BEZ
naše knjižničarke **Sandre Vidović**
i njene desne ruke, psihologinje
Lucije Matjačić Kovačić

SVI ZASLUŽNI ZA OVU LJEPOTU
vidljivi u potpisima i na fotkama

ŽALITE SE
profesorici **Dijani Savić**

UZ NAS U GRAFICI
Mario Golenko

POMOĆ SA STRANE
mnogi TŠČ-ovci

FOTOPRILOZI
iz fotoobjektiva Škole

Grafički prijelom i tisak
(tradicionalno) tiskara Printex u Čakovcu

Naklada
1.000 primjeraka

Izlazimo
kad se saberemo

List izdaje
Tehnička škola Čakovec,
Sportska 5, 40000 Čakovec
tel. 040/328-522
fax. 040/328-521
e-mail: tsck@tsck.hr
web: www.tsck.hr

love is...

Across:

3. a couple madly in love
5. ...makes the heart grow fonder
6. sincere
8. accepting differences between people
10. a woman about to be married
13. to be on cloud...(happy)
14. to love and treasure sb.
16. exchange rings before getting married
17. without a close person to love you
18. out of sight out of...

Down:

1. costs nothing but gives so much joy
2. end a relationship
4. to end marriage
7. Will you be my ...?
9. the Roman god of love carrying bow and arrows
10. to trust
11. love is ...
12. colour of love
14. part of body you kiss
15. a man about to be married
19. hopeless

Key: (figure it out!) honest/distance/mind/
split up/engage/divorce/lovebirds/nine/bride/
groom/cherish/lonely/believe/blind/tolerance/Cupid/Valentine/smile/red/desperate/
cheek

Lijepog Messija pobijedila tri mušketira

(važno je imati dobru glasačku mašinu)

Uhvaćen u čitanju je fotonatječaj (sam naziv određuje temu) koji je u našoj školi bio otvoren u okviru Mjeseca hrvatske knjige 2012. Iako je na natječaj pristiglo samo 7 fotografija (mogli biste pomisliti da čitanje nije IN, ali sigurno nije tako jer je naša knjižnica uvijek puna!), borba je bila neizvjesna do kraja. Kako uvijek netko mora biti proglašen pobjednikom, u fotofinišu protiv psa **Messija** profesorice **Ive Mihalić** nadmoćniji je sa 142 likea na Facebooku bio **David Petek** sa svojom fotografijom *Three Happy Friends*. Pobjedniku je kao nagrada pripala knjiga *Promišljati fotografski*, a svima ostalima uspomena i poziv da ne odustanu (ni u čitanju ni u fotkanju). (TS)

NA OVIM PROSTORIMA LIJEPIH STVARI IMA (STEP BY STEP)

I ZA KRAJ: NAŠA PORUKA SVIJETU ŽELIMO SVIJET LJUBAVI I MIRA

K
R
E
A
T
I
V
N
O
S
T

je svakako jedna od pozitivnih osobina, koja uvelike pridonosi životnom zadovoljstvu i doživljaju sreće. Kreativni su ljudi samostalni, samopouzdana i nekonformistički

U
M
P
A
R
L
J
N
O
S
T
I
T

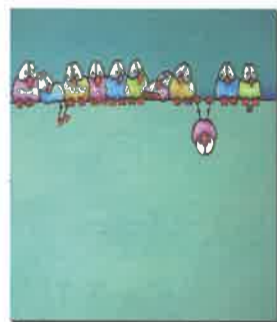
Život je pun problema, frustracija, poteskoća, zapreka i neugodnosti koje stoje na putu do ostvarenja većih i značajnijih ciljeva. Kreativnost i inteligencija sigurno će pripomoći u svladavanju zapreka, no bez upornosti i marljivog zalaganja teško je išta dostići. Upornost i ustrajnost u ostvarenju ciljeva bez obzira na prepreke, poteškoće i obeshrabrenja ništa ne može zamijeniti. Upornost i marljivost su vrlo moćni. Upornost u teškim trenucima, suočavanje s poteskoćama daju šansu naučiti nešto o sebi i svojem ponašanju. Na taj se način čovjek razvija i raste. Međutim, dobro je znati kada se ispieti biti uporan, a kada je potrebno odustati. Unatoč vjerovanju da je bolje postići sve ciljeve brzo i lako, ljudi, zapravo, najviše uživaju i najviše su sretni kada ostvare ono oko čega su se trebali prilično potruditi i zalagati.

V
E
L
I
K
O
D
U
Š
N
O
S
T

Ljubaznost, velikodušnost, briga za druge, suosjećanje i altruizam međusobno su povezane osobine koje se vezuju za odnos prema drugim ljudima. Velikodušnoj osobi su drugi važni kao i ona sama. Drugi ljudi tu će osobinu prepoznati i cijeniti iako postoji i vjerovanje kako je svako nesebično i velikodušno djelo potaknuto sebičnim porivima. Dobro je činiti dobro ma kako bilo potaknuto jer ono što će se čovjeku svakako vratiti je osjećaj ponosa i zadovoljstva samim sobom.

H
R
A
B
R
O
S
T

Biti hrabar znači pobijediti strah i učiniti ono što mislimo da je ispravno i što treba učiniti. Mudra izreka kaže: Hrabrost nije odsutnost straha, već procjena da je nešto mnogo važnije od straha. Hrabrost je potrebna ne samo za suočavanje s nekim iznimno velikim stvarima, nego i s problemima u svakodnevnom životu. Hrabrošću ljudi pokazuju da nešto znače u ovome svijetu tako što se odriču nečega ili odgađaju ono što je dobro za njih, ali se pritom povezuju s drugim, s čovječanstvom u cjelini.

S
K
R
O
M
N
O
S
T

Premda skromnost u suvremenom društvu nije na popisu cijenjenih osobina poput prodornosti, samohvalisanja, prodavanja sebe i svojih sposobnosti, poniznost i skromnost uistinu su vrline. Skromna osoba ne iskrivljuje informacije o sebi kako bi popravila sliku o sebi. Ne dominira i podcjenjuje druge kako bi se osjećala bolje i poboljšala svoj status. Takva osoba je objektivna s realnom slikom o sebi i drugima, svjesna svojih mana i vrline.

Vrline koje su zajedničke svim religijama, filozofijama i kulturama